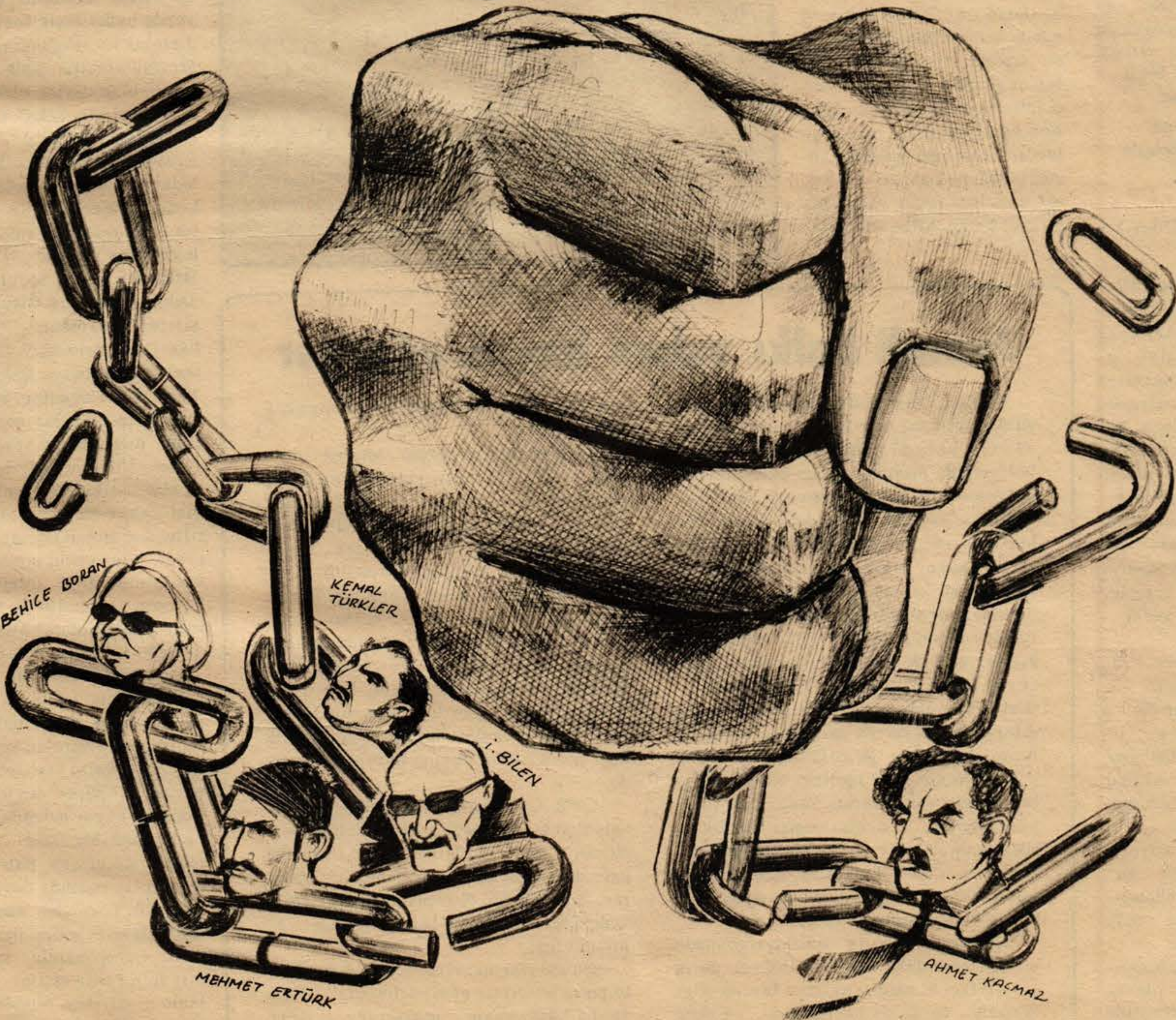
HALKIN SESİ 106

26 NİSAN 1977
250 KURUŞ

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

1 Mayıs dünya proletaryasının mücadele günü

KIRALIM REVİZYONİST ZİNCİRİ

ANTALYA

REVİZYONİSTLER "YENİ ÇARLAR" SÖZÜNÜ "YENİLMEZ ÇARLAR" OLARAK DEĞİŞTİRİYOR

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" afişini köyün bir mahallesinde bulunan bakkala asmıştım. Eyüp Duman, bu afişin başındaki yeni kelimesini "yenilmez" yapmış. Bir seferinde bunu düzelttim. Sonra aynı afişi yırtmışlar. Yeni afişler bulup yolun kenarına astım, yine yırttılar. Ben "bu afişi kim yırttı" diye sorunca bu adam sopayla üzerime saldırdı. Sopayı elinden aldım, bu sefer küfretmeye başladı. Bunun üzerine gereken cevabı verdim. Halk ziraat mühendisi olan bu kişiye "ne den bu yazıyı yırtıyorsun" diye tepki gösterdi. Bu adama göre halk bu sloganlara küfredermiş. Halk "Ne Amerika, Ne Rusya" sloganına hiç bir yerde küfür etmez. Revizyonistler bunu bekliyorlarsa yanılıyorlar.

Gaziosmanpaşa
Ilıca-Manavlı İlkokulu
Öğretmeni

TÜRKİYE'DEN FRANSA'YA İŞÇİ TİCARETİ

Bundan üç yıl önce Türkiye'den büyük paralar karşılığında, işçi simsarları tarafından Fransa'ya gizli olarak sokulan ve Marsilya yakınlarında bir patronun yanında günde 12-14 saat, haftada altı gün çalıştırılan Türkiyeli işçiler sömürü ve baskı karşısında greve gitmişlerdi. Haklı mücadeleleri böl gedeki işçi kuruluşları ve Türkiyeli öğrenciler tarafından da desteklenen işçiler patronu mahkemeye verdiler.

Yapılan mahkemede, Fransız patronun Türkiye'de söz de bir "turizm şirketiyle" olan ilişkileri ve bir işçi ticareti ortaya çıktı. Mahkeme Türkiyeli işçilere altışar bin frank tazminat ödenmesine, patronun da altı ay hapsine karar verdi. Böylece Türkiyeli işçiler uzun zamandır verdikleri mücadeleler yetersiz de olsa belli bir başarı kazandılar.

Türkiye'de iktidar binlerce işçimizin kaçak olarak yurt dışına götürülmesine göz yumuyor, yurt dışındaki konsolosluk ve işçi ateşeliği de işçilerin mücadelesine tamamen kayıtsız kalarak bu tutumu devam ettiriyor. Türkiyeli işçiler mücadeleleri boyunca yanlarında Fransız ve yabancı işçi kardeşlerini buldular. Son olay bütün milliyetlerden işçilerin düşmanlarının ve savaşlarının aynı olduğunu bir daha doğruladı.

Yaşasın Bütün Yabancı ve Fransız İşçilerinin Birliği ve Dayanışması!

Fransa'dan bir devrimci

RİZE

HALKIN İŞÇİ ALIMINDAKİ HAKSIZLIĞA KARŞI MÜCADELESİ

16 Nisan 1977 günü Çay-Kur'un düzenlediği Memur alma Sınavı yapıldı. Sınava katılacak yüzlerce işsiz genç sabahın erken saatlerinde aileleriyle birlikte Rize Zihni Derin Çay Fabrikasının önünde birikti. Saat 10'a gelince adaylar oyuna getirildiklerini gördüler. Çünkü saat 9.15'te torpilli adaylar gizlice sınav salonuna alınmışlardı. Yetkililer salonun küçük olduğunu bahane ederek bekleyenleri işeri sokmama ya çalıştılar. Kitle bu durumu protesto etti. Bir MHP'linin bu oyunu haklı gösteren konuşmasını halk yuhaladı. Kitle kapıyı kırıp fabrikayı işgal etti. Sınav salonuna girerek bu haksız sınavın yapılmasını önledi.

Daha sonra fabrikanın önünde yürüyüşe geçildi. Olayı protesto etmek için şehre doğru ilerleyen halk şehrin girişinde polis barikatıyla karşılaştı. Polis yürüyüşün kanunsuz olduğunu bahane ederek halkı dağıtmak istedi ancak dağıtamadı. Halk polisin bir yurtseveri götürmesine izin vermedi. Halkın mücadelesiyle sınavlar iptal edildi. Ve başka bir güne ertelendi.

Rizeli devrimciler

TRABZON YURTSEVER ÖĞRENİMLİLER DERNEĞİ YÖNETİMİNİ DEVRİMCİLER KAZANDI

Sene başından beri süren TYÖD (Trabzon Yurtsever Öğrenimliler Derneği) kuruluş çalışmaları sonuçlanmış, yapılan seçimi Halkın Sesi, Halkın Yolu ve HalkınKurtuluşu taraftarı öğrenciler kazanmıştır.

Toplantının başında yapılan konuşmada İGD ve TSİP'li elebaşılar teşhir edilmiştir. Bunlar tecrit edildiklerini görünce seçim salonunu terk etmişlerdir. Kalan sempatizanları ise Kurtuluş dergisi taraftarlarının listesini desteklemişlerdir. Kurtuluş taraftarı bazı kişiler seçimi kaybedeceğini anlayınca tahriklere başladılar. Saldırmak istediler. Fakat devrimciler duruma hakim olarak bu çabayı boşa çıkardı. Neticede seçimler başarıyla sona erdi.

Devrimciler seçim öncesi gevşek bir çalışma yürütmüşlerdi. Bazı grupların kafa-kol ilişkilerine kayıtsız kalmışlardı. Oysa bu duruma devrimci tarzda müdahale edilerek daha iyi bir çalışma yürütmek mümkündü. Ve daha başarılı sonuçlar elde edilebilirdi. Bu hatalarını tespit eden devrimciler önümüzdeki çalışma dönemi için kararlı bir mücadele vereceklerdir.

Devrimci öğrenciler

ERZİNCAN HALKI ŞEHİT SÜLEYMAN AKDAĞ'I BAĞRINA BASTI

Faşistlerin Hacettepe yurtlarına yaptığı baskında öldürülen arkadaşımız Süleyman Akdağ için Erzincan'da bir tören yapıldı. Biz Rektörlüğe başvurarak arkadaşımızın cenaze törenine katılmak üzere Erzincan'a gideceğimizi, bu nedenle bize otobüs verilmesini istedik. Rektörlük bize iki otobüs tahsis etti. Gece otobüslerle yola çıkıldı. Yolda her durulan yerde halka faşistlerin saldırısını ve arkadaşımızın ölümünü anlattık. Halk her yerde bize destek oldu.

Ertesi gün öğleden sonra Erzincan'a varıldı. Orada Erzincanlı devrimciler ve halkla birleşerek şehir merkezine kadar bir yürüyüş yaptık. Yürüyüş sırasında "Süleymanlar Ölmez", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun", "Alevi Sünni Bir Olsun Faşistler Kahrolsun", "Gençliğe Can Güvenliği", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganları atıldı. Devrimci marşlar söylendi. Şehir merkezinde yapılan forumda halktan 2000'den fazla kişi katıldı. Forumda faşist saldırılar kınanarak, katillerden hesap sorulması istendi. Forumdan sonra halkın temin ettiği minibüs, kamyon ve taksilerle Süleyman'ın köyü olan Tatlısu'ya gelindi. Köy sınırında halk bizi karşıladı. Köy sınırına kadar sloganlar atılarak, marşlar söylenerek yüründü. Köy meydanında yapılan konuşmalarda da faşist cinayet kınanarak, iki süper devlete ve faşizme karşı mücadelenin önemi anlatıldı. Daha sonra mezarlığa gidildi. Süleyman'ın mezarı başında devrim andı içildi. Törenden sonra köylüler bizi evlerine davet ettiler. Gece onlarla kalmamız için israr ettiler. Vedalaşıp ayrılırken "Hepiniz bizim için Süleymansınız" diyorlardı.

Hacettepeli Devrimciler

Üçüncü ordu komutanı halkı tehdit etti

Demirel'in Elazığ'a son gelişi sırasında Demirel'i karşılamaya giden 3'üncü Ordu Komutanı Ali Fethi Esener Kırmızıköprü ve Pülümür'den geçişi sırasında çeşitli bahaneler uydurarak halka gözdağı vermeye çalıştı. 3'üncü Ordu Komutanı Kırmızıköprü'de iki yurttaşın kendi soyadları olan Pekin ve Yoldaş kelimelerini kahvehanelerine yazdıklarını bahane ederek baskı yaptı. Yazıları silmeleri için tehdit etti ve yurttaşları mahkemeye verdi.

Yine Pülümür'den geçişi sırasında Pülümür halkına geçmişteki katliamları hatırlatarak "Bakın sizin dedelerinizin kemikleri daha çürümedi, onun için rahat durun" diye tehdit etti. Böylece halkı yıldırmaya ve mücadelesini önlemeye çalıştı. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi 12 Mart faşist darbesini kutlayarak Demirel'e "3'üncü Ordu hizmetinizdedir" gibi şeyler söylemiş. Faşist baskılar halkımızın mücadelesini durduramayacaktır.

Bir grup devrimci

Tunceli halkı zulme boyun eğmiyor

Öteden beri polis Tunceli halkına zulüm yapmak için fırsat kolluyordu. 27 Mart akşamı polis, bir karakolun bahçesinde meydana gelen patlamayı fırsat bilerek halka zulmetmeye başladı. Polisler sokakta, kahvede, lokantada, her önlerine geleni dövdüler. Küfürle, silahla halka saldırdılar. O akşam tüm işyerlerini kapattılar ve gece sokağa çıkmayı yasakladılar. Saat 20.30 sıralarında evine giden bir YSE işçisini ağır bir şekilde dövdüler. Karakola götürerek işkence yaptılar. Yakaladıkları dört kişiye işkence altında bombayı kendilerinin attıklarına dair ifade imzalatmaya çalıştılar. Bu dört kişi tutuklandı.

Ertesi gün YSE işçileri öğleye kadar işi durdurarak vilayete kadar bir yürüyüş yaptılar. Aynı gün çeşitli demokratik kuruluşlar bir sinemada toplantı düzenleyerek olayı kınadılar. Konuşmacılar olayın bir tertip olduğunu açığa çıkaran konuşmalar yaptılar.

31 Mart akşamı İş Bankasının önünde bir patlama daha oldu ve tekrar polis saldırıları başladı. Halktan birçok kişi dövüldü. Bu arada hakim Kral Erkan da polislerin saldırısına uğradı. Daha sonraki günler bu hakim Malatya'ya sürgün edildi.

Bu baskıları protesto etmek için 2 Nisan günü tüm işyerleri kapatıldı. Beş gün direnme kararı alındı. Bu karara Mazgirt, Hozat, Ovacık, Pülümür, Nazimiye ilçeleri ve Kırmızıköprü nahiyesi katılarak direnişi desteklediler. Şoförler direnişe katıldı, vasıtalar durdu. Tüm orta dereceli okullar boykot kararı aldı. Lisede yapılan forumda polisin yaptığı provokasyon teşhir edildi. Öğretmenler, hastane işçileri, belediye işçileri direnişe geçtiler. Memurlar bir günlük işi yavaşlatma kararı aldı. Artık halk polisin baskılarına boyun eğmiyordu.

AP'li Ali Akyol üçüncü gün Esnaf ve Sanatkarlar Derneği adına direnişi durdurdu. CHP'li parlamenterler ise halka uslu durmalarının propagandasını yaptılar. Seçimlerde her şeyin düzeleceğini vadettiler. Devrimciler bu tutumu eleştirdiler.

Son olaylar üzerine halkın direnişi ile polis saldırısı geriletilmiştir. Halk zulme karşı susmayacağını bir kere daha göstermiştir.

Bir grup devrimci

HALKIN SESİ HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ: Hüseyin KARANLIK / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mustafa TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Caddesi, Çağlar Han 45/2 Çemberlitaş/İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: P. K. 1103 Karaköy/İSTANBUL/ BASKI: DAILY NEWS/ YAYIN İLANLARI: 200TL. / GENEL DAĞITIM: TÜR-DA / ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ

1 Mayıs dünya proletaryasının mücadele günü

KIRALIM REVİZYONİST ZİNCİRİ

İşte 1 Mayıs geldi. Dünya proletaryasının birlik ve mücadele günü bize gö-revlerimizi hatırlatıyor. Şimdi yedi iklim beş kıtanın bütün işçileri meydanları dolduruyor. Doğudan batıya, kuzeyden güneye yüce ülkümüz bütün dünyada bir kere daha yankı buluyor. Biz artık çarkları bir avuç hazır yiyici için döndürmek istemiyoruz. Emperyalistlerin, para babalarının ve toprak ağalarının sırtımızdan saltanat sürdükleri yeter! Biz kardeşçe üretmek ve kardeşçe yaşamak istiyoruz. Zengini ve fakiri olmayan, her türlü sömürü ve zulmün son bulduğu bir dünyadır istediğimiz. İnsanlığın kurtuluş özlemi proletaryanın gür sesinde dile geliyor. Bir avuç sömürücü ve zalimin tahtını tuzla buz edecek kuvvet ezilenler dünyasının birlik ve dayanışmasındadır. Yarının sınıfsız toplumunu kuracak güç bizim nasırlı ellerimizde ve çelikten kollarımızdadır.

BİRİMİZ HEPİMİZ
HEPİMİZ BİRİMİZ İÇİN

Biz bu yıl 1 Mayısa gene yoksulluk ve acı içinde geldik. Evimize götürdüğümüz ekmek günden güne küçülüyor. Daha çok çalışıp daha az alıyoruz. Ücretlerin dondurulması büyük patronların dilinden düşmüyor. Onların gözü kârdan başka bir şey görmüyor. 13 ve 17'nci maddeler başımızın üstünde bir kılıç gibi sallanıp duruyor. Her sabah kartımızı bulamama korkusu bizimle birlikte işe geliyor. Fabrika kapılarında işsiz ordusu olmuşuz. Açlık mı, kölelik mi? İşte para babaları bize böyle soruyor. Onlar bizi topluca açlığa mahkum etmek için lokavtı sık sık kullanıyorlar. Onların diğer bir silahı da sarı ve revizyonist sendika çemberidir.

Para babalarının elleri yumuşaktır fakat yürekleri nasır bağlamıştır. Onları yumuşatacak biricik kuvvet bizim birliğimizdedir. Ne zaman ki, fedakarlığı göze alarak zorlu mücadelelere atıldık, bize kırbaç sallayanların tatlı diller döktüklerini gördük. Biz ancak "birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için" diyerek kenetlendiğimiz zaman başarılar kazandık. 100 yılı aşkın mücadelemizde 15-16 Haziran'da, Profilo'da, Demir Döküm'de, Zonguldak'ta, İskenderun'da ve sayısız direniş ve grevde bunu anladık. İşte birlikten doğan gücümüzü bildikleri için bizi Türk-İş'e DİSK'e bölüyorlar. Bu yüzden dayanışma grevlerini yasaklıyorlar. Genel grev hakkımızı bu sebeple tanımıyorlar.

Biz mücadele içinde şunu gördük: Bu düzenin çivisi zulüm ve zorbalıktır. Sarı sendikacının ve revizyonist ihanetin yetmediği her yerde karşımıza polis copunu ve jandarma süngüsünü çıkardılar. Ne zaman haklarımızı istedikse işkence ve zındanla karşılaştık. Devlet kuvvetlerinin neden beslenip silahlandırıldığı artık açık. Bize boyun eğdirmek için faşist komandoları ortaya çıkardılar. Şimdi ise revizyonistlerin İGD'si başımıza jandarma kesiliyor.

MİLYONLARCA KÖYLÜYÜ VE
BÜTÜN HALKI AYNI DÜZEN
EZİYOR

Bizimle birlikte milyonlarca köylü bu düzenin acısını çekiyor. Türkiye'nin köylerinde ortaçağın karanlıkları hâlâ hüküm sürüyor. Geniş ovaların toprağına, yüce dağlara da, göllerin balığına ve ırmakların suyuna el koyan bir avuç toprak ağası köylümüzün sırtından servet yığıyor. Milyonlarca yoksul ve topraksız köylü ağaların ve tefecilerin biti kanlansın diye sabahın kör karanlığından, gün batımına kadar ter döküyor. Yarı aç, yarı tok yaşıyor. Köylüler sömürü ve zulme baş kaldırdıkları zaman, toprak için ayaklandıklarında karşılarına dikilen aynı jandarma süngüleridir. Turanlar'da, Pazarcık'ta, Polatlı'da, Ceyhan'da, Sazlıköy'de hep bunu gördük. Aynı iktidardır köylülerimizi de baskı altında tutan.

Gene parababalarının ve toprak ağalarının iktidarıdır Kürt ve Türk, alevi ve sünni emekçileri birbirine düşürmeye çalışan. Doğuda uygulanan milli zulmün sorumlusu gene bu iktidardır. Gençlerimizi kurşunlatan, öğretmenlerimizi ve memurlarımızı kıyan, halkın her isteğine cop ve kurşunla cevap veren emperyalist işbirlikçilerinin iktidarıdır.

Çoluğumuzun çocuğumuzun ekmeğinde aynı zamanda emperyalistlerin eli var. Parababaları ve toprak ağaları emperyalistlere sırt dayıyorlar. Güzel yurdumuzun zenginlikleri, bizim alın terimiz ve göz nurumuz aynı zamanda emperyalistlerin kasalarını dolduruyor. Yüzlerce işçinin, köylünün, gencin kanına bulanan el aynı zamanda emperyalizmin elidir. Düne kadar yurdumuzu Amerikan emperyalistlerine peşkeş çekenler, bugün kapılarımızı sosyal-emperyalist Rusya'ya da açıyorlar.

Bu düzenin yaşamasında menfaati olanlar bir avuç sömürücü ve zalimdir. Bizim ise bu düzende kaybedecek neyimiz var? Hanlarımız hamamlarımız mı yok olacak, milyonlarımız mı kalacak yıkıntının altında? Açlık ve sefaletimiz, işsizlik, kölelik ve acıdır yanıp kül olacak olan. Bizim bu düzende zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok. Büyük öğretmenlerimiz Marks ve Lenin bize ışık tutuyor: Sömürücüler iktidarda oldukça kurtuluş yoktur. Öyleyse proletarya yepyeni bir düzen kurmak için bütün ezilenleri bayrağı altına çağırmalıdır. Öyleyse proletarya mücadelenin en önüne geçmelidir. 1 Mayıs'ın bize yaptığı çağrı işte budur.

BAĞIMSIZ VE ÖZGÜR
BİR TÜRKİYE İÇİN

Birlikte sömürülen ve acı çekenlerin kurtuluşu da ortak olacaktır. Düşmanları ortak olanların, dostluk ve birliğidir zaferin garantisi. İşçi ve köylülerin sıkıca kenetlenmesi, 41 milyon halkın bir balyoz gibi birleşmesi karşısında durabilecek güç var mıdır? İşte Türkiye'nin kaderini işçilerin ve köylülerin bu birleşik gücü değiştirebilir. İşte bu güç topraktan ortaçağ karanlıklarını süpürüp atabilir ve emperyalizmin yurdumuzdaki pençesini kırabilir. Öyleyse işçi sınıfımız köylülerle birleşerek milli demokratik devrimi zafere ulaştırmalı ve işçi-köylü iktidarını kurmalıdır. İşte 1 Mayıs'ın bize çağrısı budur. Mustafa Suphi Şefik Hüsnü gibi büyük proleter devrimci önderler yetiştirmiş Türkiye proletaryası bu görevi zaferle taçlandıracaktır. Sosyalizme ve oradan da her türlü sömürü ve zulmün son bulduğu sınıfsız topluma giden yolda Milli Demokratik Devrime önderlik edecektir.

Şimdi Milli Demokratik Devrimimizin önünde iki haydut duruyor. Bunlar dünyaya hâkim olmak için birbirini yiyen Amerika ve Rusya'dır. Bugün dünya yüzünde emperyalist sömürü ve zulmün temel direği bunlardır.

Amerikan emperyalistleri dünya halklarından ve halkımızdan yediği dayakla eski gücünü koruyamıyor. Borusunu eskisi gibi öttüremiyor. Amerika'nın gerilediği her yere Rusya burnunu sokuyor.

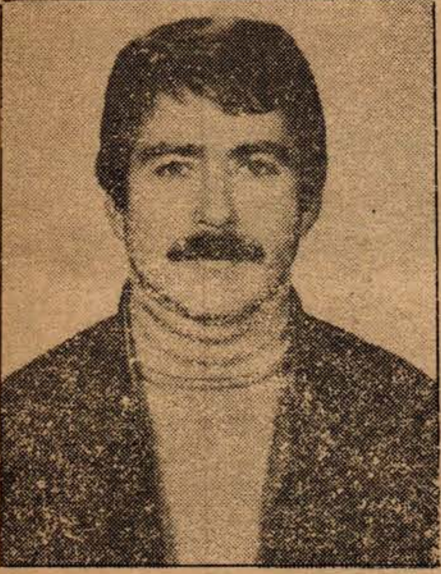
Yurdumuz sosyal-emperyalistlerin yayılma yolu üzerinde bulunuyor. Bu sebeple Yeni Çarlar Türkiye üzerinde etkinlik kurmaya büyük bir önem veriyor.

Amerikancı iktidar işçilerin ve köylülerin kanına bulaştırdığı elini Brejnevlere uzatıyor. Dünya halklarının bu en zalim cellatlarıyla Türkiye devrimi üzerinde pazarlık yapıyorlar. Halkımızın düşmanı MC aynı zamanda bağımsızlığımızın da düşmanıdır.

Biz, Türkiye proletaryası ülkemizin Yeni Çarlara boyun eğdirilmesine seyirci mi kalacağız? Biz efendisi emekçiler olan bağımsız ve özgür bir Türkiye istiyoruz. Dün Kurtuluş Savaşımızda olduğu gibi ülkemize el atan, göz diken emperyalistin karşısına dikileceğiz. Kurtuluşun yolu yurdumuza uzanan emperyalist pençesini kırmaktan geçiyor. Milli Demokratik Devrimin yolu Milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlıktan geçiyor. Öyleyse en başta proletarya Ame-

Devamı onbirinci sayfada

FAŞİST VE REVİZYONİST KATİ

DEVRİM ŞEHİDİ CANARSLAN'IN ANISI REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELE AZMİMİZİ BİLİYOR

İGD'li beslemeler bir devrimciyi şehit ettiler

20 Nisan sabahı İstanbul'da Kocamustafapaşa'da bir grup genç, öğrenci yurtları üzerindeki baskıları protesto eden afişler asarken İGD'lilerin silahlı saldırısına uğradı. Rus işbirlikçilerinin kahpece sıktıkları kurşunlarla birçok genç yaralandı. Sadık Canarslan şehit düştü. Sadık Canarslan'ı öldüren İGD'li katiller, Mustafa Koldamca ve Yafet Yardım'dır.

Gençler Sadık Canarslan için ertesi gün bir cenaze töreni düzenlediler. Önce Site yurdunda toplanan 2000 kişilik bir kitle daha sonra Adli Tıbba doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe halktan çok sayıda katılanlar oldu. Gençlik ve halk sosyal-emperyalizme ve revizyonistlere karşı nefretini dile getirdi. Binlerce genç "Gençliğe Can Güvenliği", "Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun", "Sadıklar, Mehmetler Ölmez" "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-faşistler" sloganlarını haykırdı. Tören devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla sona erdi.

Öğrenci yurtları üzerindeki baskıları protesto eden gençlere kurşun sıkanlar kimlerdir? Bunlar nereden cesaret alarak yurtseverlerin kanını dökebilmektedir. Kocamustafapa'da Sadık Canarslan' katleden kurşun Rus sosyal-emperyalizminin damgasını taşıyor. Tetiği çeken el ise, Rusya'nın beslemesi İGD örgütüdür. Revizyonistlerin devrimcilere karşı saldırıları artık kan dökme noktasına kadar ulaşmış bulunuyor. Bunlar Rusya'nın Türkiye üzerindeki etkinliğinin devrimcilere gözü dönmüşçesine saldırmalarına imkan verecek kadar arttığını düşünüyorlar. İGD'li revizyonistlerin akıttığı kanda Rusya'nın 10 milyarlık kredileri vardır, enerji anlaşmaları vardır. Barış ve yumuşama masalları vardır. Yeni Çarlar İskenderun'dan liman kolaylığı isteyecek kadar yurdumuza boyun eğdirdiklerini düşündüklerine göre, beslemelerin de devrimcileri katletmesinde anlaşılmayan bir yön yoktur.

Sadık Canarslan'ın katledilmesi, revizyonizmi "sosyalizmin bir çeşidi" olarak görenler için uyarıcı olmalıdır. Bu, ne tür bir sosyalizmdir ki, gençlerin yurtlarındaki baskıları protesto etmelerine, bağımsızlık istemelerine kurşunlarla saldırıyor. İşte İGD'nin suratına sahtekarca astığı "İlerici" maskesini indirdikten sonra altından çıkan, Ülkü Ocaklarından da daha tehlikeli bir örgüttür. Revizyonistlerin "barış" diye dillerinden düşürmediklerinin de ne olduğu şimdi daha iyi anlaşılıyor. Onların konferanslar toplayarak, dernekler kurarak reklamını yaptıkları "barış" gençlerin baskıları protesto edemeyeceği, halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin zorbalıkla bastırılacağı işte böyle bir ortamdır. Revizyonistlerin tek amacı vardır: Türkiye'de Rusya'ya bağlı bir sosyal-faşist diktatörlük kurmak. Onlar halkımızın sadık evlatlarını katletmekle sosyal-emperyalist efendilerine direnecek halk güçlerini bastıracaklarını zannediyorlar.

Halkımız faşist katillerden olduğu gibi, revizyonist katillerden de hesap soracaktır. Bilmeden, aldanarak İGD'nin peşinden gidenler revizyonist katillerden ellerini vakit geçirmeden kurtarmalıdırlar.

Devrim şehidi Sadık Canarslan arkadaşı halkımız asla unutmayacak. Şimdi bütün gençlik ve bütün halk revizyonizme karşı mücadelede daha kararlıdır.

Emil Galip Sandalcı

(VATAN, 22 Nisan 1977)

"Orta boylu, kumral, güleç yüzlü, yeşil gözlü, sakin tabiatlı bir gençti.

Çevresinde bakkalı, kasabı, esnafı, herkes severdi.

"19-20 Nisan gecesi, 01.00-02.00 sularında onbeş kadar arkadaşıyla birlikte afişlemeye çıktı.

"Çaybahçesinin köşesinden ve az gerisinden 10-15 el silah atıldı üzerlerine. İleriye doğru koşuştular. En arkadaki koşamadı. Çaybahçesinin sokağa bakan duvarının yakınına düştü kaldı. Sadık Canarslandı.

"Bu kez ateş edenler ne komandolardı ne de polis.

"Üç İGD'liydi."

Katilleri destekleyenlerden hesap sorulacaktır

İGD'li katillerin itirafı

"Arama bahanesiyle yapılan bu saldırı bir gece önce bir kişinin ölmesi üzerine Maocularca uydurulan bir iftiradan kaynaklanmaktadır.. Maocu akımların iftira ve yalanlarını en güvenilir kaynak olarak gören ve derneğimize kara çalan basın organlarını şiddetle protesto ediyoruz" (Politika gazetesi, 21 Nisan 1977) İGD'li katiller bildirilerinde cinayetlerini örtbas etmek için işte böyle gürültü koparmaktadırlar. Halkımız, her cinayetlerinden sonra öleni suçlayan MHP'li komando bildirilerini çok iyi bilmektedir. Şimdi aynı yönteme sosyal-emperyalistlerin beslemeleri başvurmaktadır. İGD'nin devrim şehidinden "bir kişi" diye sözetmesi de katilleri açığa vuran basını kabadayı ağzıyla "protesto etmesi" de aynen Ülkü Ocakları'nı andırmaktadır. İGD'nin bildirisi altına canilerin bizzat imza attıkları bir cinayet tutanağından ibarettir.

Ülkü Ocakları örnek alınarak kurulan İGD'nin onun yöntemlerini benimsemesi tabiidir. İGD, DİSK'e sızdırılan Rus beşinci kolu tarafından kurdurulmuştur. Görevi beşinci kolun DİSK içindeki sultasına bekçilik etmek, gençlik kitlelerini parçalamak ve devrimcilere saldırmaktır. İGD işçi sınıfının alın terinden çalınan sendika aidatlarıyla beslenmekte ve üyeleri her yerde beşinci kolun kiralık adamları olarak boy göstermektedir.

İGD'li saldırganların 5 Şubat TÖB-DER mitinginde yurtsever öğretmen kitlesine ve halka silahla saldırmalarının üzerinden daha uzun zaman geçmedi. Geçenlerde ise İGD'liler Kartal'da duvarlardaki devrimci afişleri sökmek üzere görevlendirildiler. Buna engel olmak isteyen devrimcilere gene sopalarla saldırdılar. Son olarak işi devrimci katletmeye vardırdılar.

Aynı İGD'lilere DİSK'in İstanbul'da yaptığı bir toplantıda ise "Yaşasın Rusya" diye bağırtıldı. Türkiye'nin en azgın düşmanına "yaşasın" diye bağırmakla, devrimci kanı dökmek aynı görevin ve aynı köle ruhunun icabıdır. Nasıl ki Amerikan emperyalistleri faşist Bozkurt'un cinayetlerinden medet umuyorlarsa, Rus sosyal-emperyalistleri de İGD'li beslemeleri halka saldırtmaktadırlar.

Politika gazetesine gelince: Ona beşinci kol tarafından verilen görev İGD'nin cinayetini örtbas etmek için çırpınmaktır. Politika revizyonistlerin Tercüman'ıdır. Tıpkı Tercüman gibi cinayeti örtbas etmeye çalışmakta, hatta cinayeti vesile yaparak devrimcilere saldırmaktadır.

İGD Politika gazetesi tarafından yayınlanan bildirisinde diğer bazı kitle örgütlerine yuvalanmış revizyonistlerden yardım istemektedir. Yardım anında yetişmiştir. TÖB-DER İstanbul Şube Başkanı Talip Öztürk, TÜTED İstanbul Şube Başkanı Kemal Daysal, TÜS-DER İstanbul Şube Başkanı Ali Rıza Koca, İKD Genel Başkanı Beria Onger, DHKD Başkanı Aziz Kaya, İstanbul Halkevleri İl Koordinasyon Kurulu Başkanı Şefik Asan, İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü ile ortak bir açıklama yaparak katillere omuz vermişlerdir. Bu kitle örgütlerinin gerçek sahibi binlerce öğretmen, teknik eleman, sağlık personeli ve halk, İGD'li katillerin suç ortaklığına koşan revizyonistlerden hesap soracaktır.

LLERDEN HESAP SORULSUN!

Faşistler proleter devrimci savaşçı Mehmet Küçükdal'ı katletti

Sultanahmet Meslek-Teknik Lisesi öğrencisi Mehmet Küçükdal İstanbul'da Vatan Caddesinde faşistler tarafından pusuya düşürülerek katledildi. Mehmet, 20 Nisan akşamı Fatih Ticaret Lisesi'ndeki arkadaşlarını görmeye gitmişti. Okuldan bir arkadaşıyla dönerken başlarında Vatan Lisesi' nde okuyan Murat Güzel'in bulunduğu bir grup faşistin saldırısına uğradı. Aynı anda karşı kaldırımda pusu kuran faşistler ateş açtılar. Mehmet arkadaş kalbinden vurularak şehit düştü.

Mehmet'in şehit olduğunu duyan arkadaşları Çarşamba sabahı Sultanahmet Meslek-Teknik Lisesi'nde bir forum düzenlediler ve üç günlük protesto boykotu başlattılar. Öğrenciler Mehmet Küçükdal'ın mücadelesini anlatan konuşmalar yaparak Sultanahmet meydanına kadar yürüdüler. Ertesi gün okula çelenkle gelen öğrenciler devrimci marşlar söyleyerek ve sloganlar haykırarak yiğit proleter devrimci Mehmet Küçükdal'ın anısını bir kere daha yaşattılar. Mehmet'e duydukları güven ve sevgiyi dile getirdiler. Öğretmenleri Mehmet'in fotoğraflarını yakalarına takarak gözyaşı döktüler.

Mehmet Küçükdal, iki yıl önce memleketi Diyarbakır'dan İstanbul' a gelirken çalışıp öğrenimine devam etmek istiyordu. O, yoksul bir ailenin çocuğuydu. Yüreği halkına ve yurduna duyduğu sevgiyle doluydu.

Mehmet, Acar Film Şirketi'nde işe girdikten kısa bir süre sonra işyerinde grev başlamıştı. Mehmet daha grevin başından itibaren grevci işçilere önderlik etti. Grev çadırından hiç ayrılmadı. Grevdeki gevşeklik eğilimleriyle mücadele etti. Acar Film grevi mali zorluklar yüzünden kırılma tehlikesi geçirince Mehmet, çevre işçilerin desteğini almanın önemini kavradı ve kollarını sıvadı. Profilo fabrikasının temsilcileriyle görüştü. Revizyonistlerin etkisindeki temsilciler yardıma yanaşmadılar. Hatta Profilo işçilerinin, grev çadırının önüne yaklaşmasına bile tahammül edemiyorlardı. Böylece Mehmet, revizyonistlerin işçi düşmanı yüzlerini görerek onlarla mücadelenin önemini daha iyi kavradı. Proleter devrimci fikirlere sarıldı. Acar grevi Mehmet için gerçek bir okul oldu.

Profilo işçileri DGM yasasının çıkarılmaması için direnişe geçtikleri zaman Mehmet onların yanına koştu. Fabrika önünde polis panzerlerine karşı mücadele eden işçiler ve devrimciler Mehmet'i iyi tanırlar. Mehmet işgal boyunca fabrikanın önünden ayrılmadı. Gece gündüz, içerdeki işçilerle dayanışma sağlamak için çalıştı.

Proleter devrimci savaşçı Mehmet Küçükdal, son bir yıldır gece dokuma atölyelerinde çalışıyor gündüz ise okula devam ediyordu. O, kısa zamanda öğretmenlerinin ve arkadaşlarının sevgisini kazandı. Devrimci mücadelede arkadaşlarına önderlik etti. Sultanahmet İTİA öğrencileriyle sıkı bir dayanışma kurdu. Mehmet mücadeleci karakteriyle daima arkadaşlarının moral kaynağı olmuş faşistlere ve revizyonistlere ise korku salmıştır.

Mehmet arkadaş, okulunda ve çalıştığı fabrikalarda kitlelerle birleşen örnek bir proleter devrimciydi. Faşistler onu bu yüzden kahpece katlettiler. Mehmet, proletarya davasının zaferi için mücadele eden fedakar, disiplinli ve sorumlu bir arkadaştı. Arkadaşlarıyla omuz omuza mücadele etmenin ve kollektif çalışmanın örneklerini verdi.

Mehmet'in hain bir kurşuna hedef olan yüreği son ana kadar halka ve devrime duyduğu inançla çarpışmıştır. İşte yüce proletarya ideolojisini ve halk sevgisini yenilmez yapan budur. Faşistlerin ve revizyonistlerin kurşunları emekçi halkın yüreğindeki bu inancı asla söküp atamayacaktır. Mehmet Küçükdal'ın anısı mücadelemizde daima yaşayacaktır.

Arkadaşımız Mehmet Küçükdal'ın şehit edilmeden bir kaç gün önce dergimize gönderdiği mektup

[illegible]

SULTANAHMET MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİ REVİZYONİZMİ MAHKUM EDİYOR

Okulumuzda revizyonist bir hoca 30 Mart günü bir arkadaşımızı sudan sebeplerle döverek bayılttı. Bunun üzerine öğrenciler 31 Mart günü olayı protesto etmek amacıyla bir günlük boykot yaptılar.

Önce toplu bir halde arkadaşımızın dövüldüğü atölyenin önüne gittik. Oradan 'Demokratik Lise", "Gerici Eğitime Son" sloganlarını atarak dışarı çıkıyorduk. Tam o sırada bir başka revizyonist hoca bize müdahale etmek, devrimci hareketimizi baltalamak istedi. Bu hoca TÖB-DER yönetici kliğinin görüşlerini aynen savunuyor. Bu hoca her zaman okulun devrimci öğrencilerine karşı okulun faşist idaresiyle aynı ağzı kullanmış ve öğrencileri tehdit etmiştir. Bunun yanında aynı hoca öğrencilere şirin görünmek için elinden geleni yapmaktadır. Ama devrimciler gerici ders kitaplarını yakıp gerici eğitime son dedikleri zaman karşılarında bu revizyonist hocayı görmüşlerdir. Onların mücadele anlayışı şudur: Çocuklar okuyun, büyük adam olun, Meclise girin ve bu bozuk düzeni düzeltin. Bunun dışında bir şey yaparsanız devrimciliğe ihanet etmiş olursunuz. Biz proleter devrimciler bu revizyonist fikirleri mahkum ediyoruz. Ve böyle revizyonistlerin, böyle lafazanların ne tehdidine ne de aldatmaca sözlerine aldırmıyoruz.

NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ !

Komandolar iki genci daha katlettiler

NACİ GÜVEN

Iğdır ve İstanbul'da iki devrimci genç daha şehit edildi. 21 Nisan'da Iğdır'da Ali Aksu, İstanbul Bahçelievler Lisesinde Osman Naci Güven faşist komandoların kurşunlarıyla can verdiler.

Iğdır'da Ali Aksu'yu pusu kurarak öldüren faşistler Ziyaettin, Fahrettin ve İmam Akbulut'tur. Polis bu cinayete seyirci kalmıştır.

Bahçelievler Lisesinde ise faşist müdür bir süreden beri komandoları öğrencilere karşı kışkırtıyordu. Müdürü protesto etmek için toplu halde yürüyüşe geçen öğrencilere pusuda bekleyen komandolar yaylım ateşi açtılar. Naci Güven olay yerinde can verdi, birçok öğrenci kurşunla yaralandı. Öğrenciler ve velileri olayın baş sorumlusunun okul müdürü olduğunu açıkladılar.

Bahçelievler Lisesi öğrencileri ertesi sabah okulda bir forum düzenlediler. Daha sonra Bakırköy'e kadar bir yürüyüş yaptılar. Yürüyüşe 1500 civarında öğrenci katıldı. Aynı gün Site Yurdu öğrencileri Naci Güven'in öldürülmesini protesto için yurttan Sultanahmet'e kadar yürüdüler. 2500 kadar öğrenci yol boyunca "Gençliğe Can Güvenliği", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun", "Naciler, Mehmetler, Sadıklar Ölmez ", "Demokratik Lise", "Kahrolsun Faşistler Revizyonistler", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarını haykırdı. Öğrenciler Sultanahmet meydanında and içerek dağıldılar.

Faşist cinayet şebekesi MHP kapatılmalıdır

MHP'nin bir cinayet şebekesi olduğu bizzat onun istifa eden bir yöneticisi tarafından açıklandı. Türkeş'in eski yardımcısı Osman Yüksel Serdengeçti şunları söylüyor:

"MHP'den ayrılışımın nedeni, bu partinin gençlerin ölümüne alakasız kalmasıdır. MHP gençleri öldürerek iktidar olacağını sanıyor. ... Parti yöneticilerine 'bu durum daha ne kadar devam edecek' diye sorduğumuzda, 'ne yapalım harp halindeyiz. Ölen ölür, kalan gençler bizimdir' diyorlar.

İşte bu nedenlerle MHP' den ayrıldım. Yüzden fazla gencimiz öldürülmüştür. Bizimkilerin umurunda değildir. "

Demirel ise "MHP"ye yaptığımız çağrı gönüldendir" diye demeçler vermektedir. Esasen Demirel faşist cinayetlerin Türkeş'le birlikte baş sorumlusudur. Şimdi Demirel bu fiili ortaklığı resmiyete dökmek üzere harekete geçiyor. Halkımızın büyük nefretini kazanmış bulunan Demirel-Türkeşler ayakta durmanın yolunu halka karşı "harp açmakta' ve faşist cinayetlerinde arıyorlar.

Yüzlerce gencimizin katledilmesinin sorumlusu olan MHP kapatılmalıdır. Yüzlerce genç fidanın kanına ellerini bulaştıranlardan hesap sorulması halkımızın güçlü bir isteğidir.

28-29 Nisan mücadele ve birlik ruhu gençliğe örnek olsun

Gençliğin parlak mücadele günlerinden 28-29 Nisanların 17'nci yıldönümünü kutluyoruz.

1960 yılının ilk ayları... Amerikan emperyalizminin uşağı Bayar-Menderes'lerin faşist diktatörlüğü bütün yurtta halkımıza zulmediyor. Yurtseverler zindanlara dolduruluyor, basın üzerinde ağır bir sansür hüküm sürüyor. İşçiler, köylüler emekçi halk hızla artan hayat pahalılığı karşısında gittikçe yoksullaşıyor. Diktatörler, "vatan cephesi" adıyla kurmaya çalıştıkları faşist cepheyle halkı bölmeye ve kitlelerin muhalefetini bastırmaya çalışıyorlar. NATO'suyla, üsleriyle, ikili anlaşmalarıyla yurdumuzu pençesi altına alan Amerikan emperyalistleri bağımsızlığımızı ortadan kaldırmış. Halkımız, tarihindeki en kara dönemlerden bi[illegible] aşıyor.

28 Nisan 1960 günü İstanbul'da gençler derslere girmediler ve Beyazıt meydanında toplanmaya başladılar. Gün, mücadele günüydü. Artık bu gidişe bir "dur" denmeli, Bayar-Menderes faşist diktatörlüğü yıkılmalıydı. Onbinlerce genç, DP iktidarını protesto eden sloganlar haykırdılar. Atlı polislerin saldırılarına ve kurşun yağmuruna rağmen gençler, bütün bir gün faşizmi protesto ettiler. Beyazıt meydanından yükselen "kahrolası diktatörler, bu dünya size kalır mı" sloganı bütün halkın bilincine yazıldı. İstanbul'un işçi sınıfı ve emekçi halkı gençleri yürekten desteklediler. 28 Nisan'da halkımız bir evladını şehit verdi: Turan Emeksiz. Faşizme karşı mücadele, ertesi gün Ankara'ya yayıldı. Liseli gençler de mücadeleye omuz verdiler. İstanbul'da Liseli Nedim Özpulat da şehit düştü. Bayar-Menderes'leri 27 Mayıs 1960'da yıkan güç, halkımızın işte bu mücadelesidir.

TURAN EMEKSIZ

Bayar-Menderes faşizmine karşı mücadele eden gençler güçlüydüler. Çünkü onlar haklı davalarında bütün gençliği birleştirdiler ve halkın desteğini aldılar. 28-29 Nisan'larda meydanları dolduran gençlik faşizme karşı mücadelede tek bir yürek gibi çarpıyordu. Onlar bu güçle Bayar-Menderes'lerin işkencelerini ve her türlü zulmünü göğüslemesini bildiler. Gençlik halkımızın umut ve ilham kaynağı olduğunu 28-29 Nisan'larda bir kere daha gösterdi. Gençlik bütün halkın sevgilisi oldu.

DP iktidarı işkenceci polis şefleriyle, azametli sıkıyönetim paşalarıyla gençliğin mücadelesini bastıracağını zannediyordu. Menderes, "gençliği ezeceğim" diye tehditler savuruyordu. Ama tarih bir kere daha gösterdi ki, gençliğe kaldırılan el kırılmaya mahkumdur. Çünkü o ileriyi temsil ediyor, milyonlarla halkın geleceğini temsil ediyor. İşte Bayarlar, işte Menderesler! İşte onların işkenceci polisleri! Hepsi tarihin çöp sepetine atıldılar. Gençliğin ve halkımızın 1960'lardan günümüze getirdiği bağımsızlık ve demokrasi bayrağı ise, bugün proletarya önderliğinde daha yükseklere kaldırılıyor.

Bugün Bayar'a dayanarak güç toplamaya çalışanlara gelince. Tarihin mahkum ettiği gericilere sırt dayayanların sonu, daima onlar gibi olmuştur. Şimdi ise Demirel'in AP'si faşist Demokrat Parti'nin mirasına sahip çıkıyor. Demirel eski diktatör Bayar'ı aday olarak İstanbul halkının karşısına çıkarmaya çalışıyor. Bu gerçekleşirse İstanbul halkının ne cevap vereceğini geçen senato seçimlerinde işkenceci general Faik Türün'ün aldığı derse bakarak anlayabiliriz. Kelin merhemi olsaydı, önce kendi başına sürerdi. Bayar-Menderes'lerin kendi faşist diktatörlüklerini halkın gazabından kurtarabildiler mi ki, bugün Demirel-Türkeş'leri kurtaracaklar? Emperyalistlere hizmet etmenin ve halk üzerinde faşist diktatörlük uygulamanın sonu daima yıkılmak olmuştur.

Mao Zedung bu gerçeği Bayar-Menderes diktatörlüğü yıkılmadan önce ifade etmişti. O, 9 Mayıs 1960'da "Menderes yıkılacaktır" diyordu. Yine Mao Zedung Güney Kore ve Türkiye halklarının mücadelesinin "halkların Afrika, Latin Amerika ve dünyanın diğer bölgelerinde yürüttükleri haklı mücadelelere bir destek" olduğunu söylüyordu. Dün Amerikancı DP iktidarını devirerek dünya halklarının mücadelesini güçlendiren halkımız, bugün de iki süper devlet ve işbirlikçileriyle mücadele ediyor. 17 yıl önce faşizme karşı mücadelede katledilen Turan Emeksiz'lerin yerini Mehmet' ler, Sadık'lar, yeni şehitler alıyor. Gençlik bağımsızlık ve demokrasi bayraklarını mutlaka daha yükseklere kaldıracaktır. Gençlik iki süper devlete, özellikle Rusya'ya karşı sımsıkı birleşecek ve daha kararlı mücadele yürütecektir. Bunun için revizyonistlerin tertipleri boşa çıkartılmalıdır. 28-29 Nisan'larda halka hizmet ruhuyla hiç bir fedakarlıktan çekinmeyen gençlik kitleleri, bugün mücadeleye çok zarar veren maceracı, bölücü ve tekkeci tutumları mutlaka mahkum edecektir. Gençliğimiz birliğini sağlayacak bağımsızlık bayraklarını hep beraber omuzlayarak Türkiye halkına layık olduğunu gösterecektir.

TERCÜMAN'IN SALİM BAŞOL'A SALDIRMASI BOŞUNADIR

BÜTÜN EMPERYALİST UŞAKLARI VE DEMOKRASİ CELLATLARI GENE HESAP VERECEKTİR

Tercüman gazetesi "16 Yıl Sonra Salim Başol'u Yargılıyoruz" başlıklı bir seri yazı yayınlamaktadır. Hatırlanacağı gibi Salim Başol, Yassıada'da Bayar-Menderes faşist diktatörlüğünün elebaşılarını yargılayan Yüksek Adalet Divanı'nın başkanıdır. Yüksek Adalet Divanı o zaman Bayar ve Menderes'le 13 arkadaşları için idam cezası vermiş, bir çok DP sorumlusunu da ağır hapis cezalarına çarptırmıştır.

Bayar o zaman yaşlılığından yararlanarak idam edilmekten kurtuldu. Şimdi hala Türkiye halkına nasıl zarar verebileceğinin hesabı içindedir. Menderes ve iki arkadaşı ise asıldı. O zamandan beri Amerikancı ve faşist çevreler 27 Mayıs'tan ve Yüksek Adalet Divanı'ndan intikam almak için ellerinden geleni yapmışlardır. Halkımızın mücadelesinin bir ürünü olan demokratik kazançları ortadan kaldırmak için sürekli çaba harcamışlardır. 27 Mayıs Anayasa'sı 12 Mart faşist darbesinden sonra esaslı şekilde budanmıştır.

İşte şimdi Tercüman gazetesi yeni bir kampanya başlatarak 27 Mayıs'ın 16'ıncı yılında Salim Başol'a saldırmaktadır. Tercüman, yurdumuzu Amerikan emperyalizmine peşkeş çeken ve halkımıza on yıl boyunca zulüm yapan Bayar-Menderes diktatörlüğünü savunmaya çalışmaktadır. Menderes'e yakılan ağıtlar gerçekleri halkımıza unutturamaz.

Salim Başol, Türkiyemizi emperyalizme peşkeş çeken halk düşmanlarını ipe göndermeye cesaret etmenin şerefini kazanmıştır. Onun kararı halkımızın anti-emperyalist isteklerine tamamen uygundur. Salim Başol'un ve Yüksek Adalet Divanı'nın kararı demokrasi isteyen halkımızın vicdanında temyiz edilmiştir. Vatan satıcıları ve demokrasi cellatlarıyla kararlı mücadele olmadan ne bağımsızlık, ne de demokrasi kazanılamaz. Cellat Ali Elverdi gibi 12 Mart hakimlerini bağrına basanların 27 Mayıs hakimlerine saldırmaları olağandır.

Bugünkü demokrasi cellatlarından da hesap sorulacaktır. Yurdumuzun kapılarını sosyal-emperyalistlere açanlar ve Rus beşinci kolu da halkımıza hesap vereceklerdir. İşçi sınıfının önderliğinde Milli Demokratik Devrimi zafere ulaştıracak olan halkımız emperyalist uşaklığını ve faşizmi mezarına gömecektir.

Mao Zedung

"MENDERES YIKILACAKTIR„

"Başkan Mao Zedung, ABD emperyalizminin, bugün uşakları birçok ülkede iktidarda oturan en çok yayılmış emperyalist olduğunu söyledi. Emperyalizmin desteklediği bu uşaklar, doğrudan doğruya geniş halk yığınları tarafından lanetlenmektedir. Çan Kay-şek, Singman Ri, Nabussuke Kişi, Batista, Said, Menderes ve onlar gibileri, ya halk tarafından daha önce yıkılmışlardır, ya da yıkılacaklar - dır. Bu ülkelerin halklarının, ABD emperyalizminin ve diğer emperyalist ülkelerin uşaklarına karşı mücadelesi, onların, emperyalizmin gerici hakimiyetine karşı ayağa kalktıklarını ifade ediyor..."

9 Mayıs 1960
(Türkiye Üzerine, AYDINLIK Yayınları, s. 177)

Mao Zedung

"Türkiye halkının mücadelesi dünya halklarının mücadelesine bir destektir.„

"Başkan Mao Zedung, 650 milyonluk Çin halkı adına, Afrika halklarının emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı verdiği yiğit mücadeleye yakınlık ve destek duygularıyla dolu olduğunu belirtti. Mao Zedung, Güney Kore ve Türk halkının ABD emperyalizmine ve onun köpeklerine karşı verdiği haklı ve yurtsever mücadeleye duyduğu yakınlık ve desteği de dile getirdi. Başkan Mao Zedung, Güney Kore ve Türkiye halklarının bu mücadelesinin, Asya'da çeşitli ülkelerin ezilen halklarının emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadelesinde daha hızlı bir yükselişe işaret ettiğini tespit etti. Bu mücadeleler, aynı zamanda halkların Afrika, Latin Amerika ve dünyanın diğer bölgelerinde yürüttükleri haklı mücadelelere bir destektir. Başkan Mao Zedung devamla, bütün dünyanın çeşitli ülkelerinin halklarının haklı mücadelesinin birbirini desteklediğini açıkladı."

7 Mayıs 1960
(Aynı eser s. 178-179)

Teknik-İş'in revizyonist yöneticileri 41 OYAK işçisini işten attırdı

TEKNİK-İŞ'İN REVİZYONİST YÖNETİCİSİ İŞÇİLERİ PATRONA İHBAR EDİYOR

OYAK'ta DİSK'e bağlı Teknik-İş'e üye işçilerin sürdürdüğü grev sendika yöneticilerinin patronla yaptığı pazarlıklar sonucu 29 Mart günü sona erdi. Yöneticiler işçilerin talepleri henüz yerine getirilme diği halde işverenle toplu sözleşme imzaladılar. Sendikanın grev kırıcı tutumu, işçilerin öteden beri sendikaya karşı sürdürdükleri muhalefeti hızlandırdı. Teknik-İş yönetimine hakim olan revizyonistler, kendilerine karşı gelişen muhalefeti bastırabilmek için mücadelede en önde yer alan 41 işçiyi işten attırdı - lar. İşten atılan işçiler şunları anlattılar:

"İşyerimizde işverenin kurdurmuş olduğu Özgür-İş Sendikasına karşı mücadele açarak Teknik-İş'i OYAK'a getirdik. Ama bundan üç ay sonra yöneticilerin işverenle ilişkilerini tespit ettik. Bunlar işverene karşı mücadele eden işçileri işverene şikayet ederek onların temsilciliklerini almaya başladılar. O dönem Yönetim Kurulunda olan arkadaşımız Sacit Mumcuoğlu'nun odasının kapısını ve çekmecelerini kırarak arama yaptılar ve daha sonra da ihraç isteminiyle sendika yönetim kuruluna verdiler. Yönetim Kurulu ihraç isteğini kabul etmedi. O günden sonra başkan Turhan Ata bütün üyelere karşı 'Sacit'le beraber olanı ben işyerinden silerim' şeklinde tehditlere girişti. Bu sıralarda sendika yönetimine karşı ilk muhalefet de gelişmeye başladı.

"Gene bu sıralarda sendika yöneticileri İGD'li fedailerle ilişkilerini geliştirmeye başladılar. İşçilerin haklı eğitim isteklerini kendi Rusçu görüşlerinin propagandasını yapabilmek için sömürmek istediler. Bu amaçla 'eğitim uzmanı' adı altında İGD'lileri aramıza sokmaya çalıştılar. Bütün işçilerin bunu reddetmesi üzerine eğitim faaliyeti durdu.

"Ekim ayında sendikanın genel kurulu yapılacaktı. Genel kurul sırasında yöneticiler işverenle işbirliği yaparak, servislerin şeflerine telefonlar ederek istemedikleri insanların seçilmesini engellemeye ça - lıştılar. İşveren durumundaki şeflere gönderdikleri bir mektupla kendilerine muhalif olan işçileri ihbar ediyorlardı.

"Bizler işçi arkaraşlara yönetimin tutumunu anlatarak, genel kurulda bunları seçtirmemek için mücadeleye giriştik. Ancak yönetim Genel Kurul'da da bir sürü hileye ve baskıya başvurdu. Genel kurulların yapmamış olan şubelerden kendine yakın olan kimseleri delege diye kongreye usulsuz olarak getirdi. Böylece 60 kadar usulsüz delege geldi. İGD'lilerin baskılarıyla birçok delege muhalif oldukları için kongreye alınmadı. Bu şekilde şimdiki yöneticiler tekrar yönetime geldiler. Bunun üzerine OYAK'a bağlı Ordu Pazarı Tandoğan şubesindeki ve Genel Müdürlükteki bütün temsilciler temsilcilikten istifa ettiler. Buralarda yapılan temsilci seçimlerini gene yönetime karşı mücadele eden işçiler aldı.

"Yeni yönetime örgütlenme sekreteri Cahit Baylav aracılığıyla revizyonistler ağırlıklarını koydular. Rusya'nın beşinci kolu sendikada at oynatmaya başladı. Sözleşmelerde işçiler satıldı.

"Mahir Soyöz adlı işçi arkadaşımız genel kurulun iptal edilmesi için mahkemeye başvurdu. Bunun üzerine sendika arkadaşımızı,savunmasını dahi almadan ihraç etti.

"Sendika yönetimi OYAK'la devam eden toplu sözleşme görüşmelerinde bizi oyalıyordu. Sendika her seferinde grevi engellemek isterken işçiler ve temsilciler imza toplayarak sendikanın grevi kırmasını önledik. Üç, dört gün boyunca 40-50 kişi sendikada nöbet tutarak yöneticilerin sözleşmeyi imzalamasını engelledik. 18 Ocak'ta grev başladı. Kuvvetli bir birlik ve mücadele azmi içinde grevimizi sürdürdük. Grev boyunca sendikacılar hemen hemen hiç bir meselemizle ilgilenmediler. Bu arada İGD'liler sürekli grev yerine gelmeye başladılar. İşçi arkadaşlar "Bunlar Rusçuluk propagandasına mı geliyorlar" diyerek onlara karşı çıktılar. İGD'lilerin Rusya' ya karşı en ufak laf söyleyeni bile hem Teknik-İş yöneticilerine, hem de DİSK'e şikayet ettiklerini öğrendik.

"Grevin 39'uncu günü yöneticiler işçilerden habersiz olarak toplu sözleşme imzaladılar. Ertesi gün grev yerine gelince durumu öğrendik. 80 kişilik bir grup hesap sormak üzere sendikaya gittik. Bir işçi arkadaş sendikanın bizi sattığını söyledi. Başkan Turan Ata 'Sen sus bakalım, sen Maocusun' diye arkadaşımızı susturmaya çalıştı. Arkadaşımız haklarımızı aradığımızı söylediğinde silahına sarıldı. Ancak yanındaki diğer yöneticiler kendisine mani oldular. İşçiler yönetimden hesap sorduklarını söyleyince Turan Ata yeniden silahına sarıldı. Kadınlı erkekli bütün işçiler yöneticilerin saldırgan tutumuna karşı direndik. Bir kadın işçi 'Herkesi Maocu diye karalıyorsun. Onlar hepimizin haklarını savunuyorlar. Sen onlara silah çekersen sen de faşistsin diye Turan Ata'ya cevap verdi.

"Bu olay üzerine 100 kadar işçi arkadaş Teknik - İş'ten istifa ettiler. 14 Nisan günü yönetime karşı çıkan 41 kişi işten atıldık. Mahir Soyöz arkadaş da bizimle beraber atıldı. Bizler işverenle sendikanın iş birliği sonucu işten atıldık.

"Artık Teknik-İş yöneticilerinin gerçek yüzünü iyi gördük. Bütün işçi arkadaşların birleşerek ister İGD'ye ister Rusya'ya dayanısınlar böyle sendika ağalarını devireceklerine inanıyoruz."

BU MEKTUP ÜYELERE GÖNDERİLİYORMUŞ SÜSÜ VERİLEREK PATRONA GÖNDERİLMİŞTİR

SAYIN [redacted]

Bildiğiniz gibi sendikamızın genel kurulu 15-16-17 Ekim 1976 tarihlerinde Ankarada yapılmaktadır.

15 Ekim 1976 Cuma günü yapılan müzakereler sonucundaki bazı gerçeklerin biz üyelerinde bilmesinde yarar görmekteyim. Aslında konunun tamamen bir yerde sizleri yani tüm Oyak üyelerini de ilgilendirdiği için ayrıca bilinmesinde de fayda mülahaza etmekteyim.

Oyak Genel Müdürlüğünü temsilen delege olarak genel kurula katılanlardan başta Mahir Soyöz olmak üzere Tandoğan Mağazasından Nurettin İzci ve bazı delegeler hazırlanan yeni tüzüğe karşı çıkmak bahane-iyle yeni seçilecek olan Yürütme ve Yönetim kurulu için bizlerin dışında olmak kaydı ile Sendikamızın genel başkanlığına Sacid Mumcuoğlu, Metin Beşer, Mahir Soyöz, Saffet Ayça gibi isimlerle de yürütme kuruluna önerilmekte ve bizleri asla temsil niteliği olmayan kişiler Yönetim kuruluna getirilmesi diğer delegelere önerilmek istenmektedir.

Oyak için uzun zamandır beslenmekte olduğumuz toplu iş sözleşmesinin bu durumda nasıl bir sonuç getireceği de bizce meçhul görülmektedir.

~~Bunun sizler tarafından da yakından izlenip~~ görülebilmesi ve tedbir alınması için kendimi sorumlu görerek konuyu iletir, yaşayacağınız ve boşuna kişilere gereken dersin verileceği inancı ile saygılar sunarım.

Turhan ATA

(imza)

Banka Komerçiyale İtalyana işçileri:

Grevimizin ilk nedeni İŞ GÜVENLİĞİ

Üç Ayı Aşkın Bir Süredir Grevde Bulunan Banka Komerçiyale İtalyana İşçileriyle Görüş-Önce bağımsız Bank-İş Sendikası Yetkilisi grev hakkında bize şunları söyledi:

"İstanbul'da, Karaköy merkez şubesi, İstanbul şubesi, Beyoğlu ve Pangaltı ajansları olmak üzere 4 şubede grev yapıyoruz. İzmir'deki şubeyle beraber 5 banka şubesinde bütün faaliyet durmuş vaziyettedir.

"Greve 22 Ocak'ta başladık. Güzel bir tesadüf, 1 Mayıs İşçi Bayramında grevimizin 100'üncü gününü bir bütün kutlayacağız."

İşçi temsilcisi Muhterem Erdal da şöyle devam etti:

"Bizim 7 yıldır kazanılmış iş güvenliğimiz vardı. Bunu laldırmak istediler. Grevimizin ilk nedeni budur. Ücret meselesi ikinci geliyor.

"1 Mayıs İşçi Bayramında bütün işçiler sendika ağalarına,patronlara ve emperyalistlere karşı birleşmelidir. Biz bu grevimizle partonların ne olduklarını anladık. Sendika ağalığının ne olduğunu yaşadık. Bizim sendikanın eski genel başkanı Nusret Önsüer'di. Patronlarla daha çok ilişkili idi. Ne mal olduğunu anladık ve kongrede seçmemeye karar verdik. Bunun üzerine N. Önsüer bir broşür bastırdı. Bank-İş yıkılıyor dedi. Tam da toplu sözleşme devresine girmek üzereydik. Onun broşürü bizim patronun işine yaratı. Patron baktı, artık bunların bir güvencesi de kalmıyor, sendika yıkılıyor, bundan haklarımızı vermemek için cesaret buldu. Patrona güvenilemeyeceğini anladık. Patron bankanın kapanacağı söylentileri yayıyor. Biz tabi buna inanmıyoruz. Direnen kazanır diyoruz ve direniyoruz.

Patronlar

"Patronlar grevimizden yararlanarak sermayelerini de arttırmak amacındadır. Ankara'ya hükümete müracaat ettiler. 'Bizim memurlarımız grevdedir. Çok para istiyorlar. Yüzde üç yüz! Bunu karşılayamıyoruz. Onun için sermayeyi arttırmak istiyoruz' diye.

"Bu bankada her birimiz en az 1-2 dil biliyoruz. Üç dil bilenimiz var. Ama hiç birimizin ücreti 3000 lirayı bulmaz. Mesela ben, 18 senedir çalışıyorum. Elime 2600 lira geçer. Üstelik bize üç kişinin işini yaptırıyorlar."

DİSK ve TÜRK-İŞ yöneticileri hakkında ne düşünüyorsunuz?

"Onlar işçiyi destekler gibi gözüküyor. Ama işçinin haklarını tam olarak savunduklarını görmedik."

MC hakkında ne düşünüyorsunuz?

"Bu iktidarın hemen şimdi yok olmasını istiyorum. Biz, Türkiye'nin tam bağımsız olmasını istiyoruz."

Bir başka işçi bağımsızlık konusunda şöyle dedi:

"Amerika ve Rusya Türkiye'ye yarar değil zarar getirir. Bizim tek istediğimiz Türkiye'nin bağımsız olması.

İŞ GÜVENLİĞİ!. LOKAVTA HAY

Grevci Gıslaved işçileri:

«Lastik-İş'in başına oraya layık olanları getirmeye kararlıyız»

DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikasına üye GISLAVED işçileriyle grev çadırında görüştük. Onlara 1 Mayıs İşçi Bayramı, Türkiye'deki sendikalar, DİSK'in durumu ve işçilerin birliği hakında sorular sorduk.

Gıslaved işçileri 1970'lerdeki mücadele ruhunu büyük bir özlemle anlattılar. Onlar 1 Mayıs'ı bu yılda mücadele içinde kutluyorlar. Şöyle diyorlar:

"Biz 1-2 sene öncesine kadar işçi bayramı olduğunu bilmiyorduk. Ama öğrendik ki başka ülkelerde 1 Mayıs İşçi Bayramı olarak kutlanmaktadır. Biz de bundan sonra 1 Mayıs'ı İşçi Bayramı olarak kutlayacağız."

Soru: Türkiye'de işçiler hangi haklar için mücadele veriyorlar?

"Bir kere işçilerin iş güvenliği yoktur Türkiye'de. Buna karşı da sınıf olarak birleşip dayanışma içinde mücadele etmeyi öneriyoruz. Patron istediğini işten atıyor. Ama sen 20 senelikmişsin, 15 senelikmişsin aldırmıyor. Sendika da diyor ki 'Ne yapalım, tazminatlarını vermiş atmış, kanuna göre atar".

Soru: Siz Türk-İş ve DİSK yöneticilerinin işçilerin birliğini sağlama konusundaki tutumlarını nasıl buluyorsunuz?

"DİSK'de boşluklar buluyorum. Eleştirdiğimiz hususlar var. DİSK'in bazı yöneticilerine karşıyız. Kongrelerde bunları alıp işçiyi daha iyi yönetecek olanları seçmek istiyoruz."

Soru: Türk-İş ve DİSK yöneticileri hakkındaki görüşünüz nedir?

Bir işçi şöyle cevaplıyor:

"Fabrikada çalışan işçi hangi siyasi görüşe mensup olursa olsun biz hepsine aynı gözle bakılmasını isteriz. Böyle bir kişinin de sendika yönetimine geçmesini isteriz. Benim kişisel görüşüm, sendikalarda şöyle oluyor: Ben sizin siyasetinizde değilsem, siz beni eziyorsunuz. Bugün sendikalarda ezmek doğal bir hak oldu."

17 senelik bir işçi olan Şerif usta MC hakkındaki düşüncesini şöyle açıklıyor:

"Hükümet zenginlerin hükümeti, 25 senelik işçi 2000 lira para almaz bu Gıslaved'de. Ben bunca sene çalışıyorum, 1800 lira alıyorum. Bizim burada ücretler çok düşük. Bir de şimdi sadece 25 lira zam veriyorlar bize. Hükümet çünkü kanımızı emenlerden yana. Özgür değiliz."

kolunu bağlamışlar, karşısına bir rakip çıkarmışlar. Eli kolu bağlı güreş yapabilir mi? Ne kadar güreşebilir? Grev hakkımız var ama elimizi kolumuzu bağlamışlar. Grev hakkımız Anayasa utanmasın diyecek kadar. O kadar! Patron serbest güreşiyor. Ben arkadaşın dediğine katılmıyorum. Çünkü ülkemiz bağımsız değil."

Daha sonra işçiler DGM'lerine karşı yapılan direnişten sonra atılan işçilerden sözettiler.

"Ben bugün işçileri sonuna kadar müdafaa eden bir sendika tanımıyorum. Bakın DGM için DİSK işçiyi oturmaya davet etti. Kemal Türkler içeri alındı, 99 tane avukat savunmaya gitti. Bu kadar avukat işçiler atıldığında niye gitmedi? İşçiler niye kaderleriyle başbaşa bırakıldı? Bunlar eşitlik istiyorlar. Nerde eşitlik? Eşitlik lafla olmaz, ben bu eşitliği görmeliyim. Ama görmüyorum."

"Kimdir Türkler, bir işçidir. Ama şimdi maalesef bizim paramızla şahane bir hayat yaşarken biz kaderimizle başbaşayız."

"Ben derim ki bir mücadeleye atıldınmı hiç bir zaman pasif kalmayacaksın. DİSK'in hukukçuları var, kanunu biliyor, neden işçi atılınca sahip çıkmıyor? Preskold'dan 5 işçi atıldı, hepsi çıksaydı dışarı. Gıslaved'in hepsi çıksaydı. Demirdökümden 10 kişi atıldı, hepsi çıksaydı. Bakalım sermaye sermaye olur muydu? Bu güce sahipsen yap. Değilsen zamanı gelince yap."

Bir başka işçi DİSK'in de Türk-İş'in de böyle bir güce sahip olduğunu belirterek şöyle konuştu:

"Türk-İş de bu güce sahip. İstese her şeyi o da durdurabilir. Istediği işçi hakkını da alabilir. Dese ki her yerde umumi grev var, işçinin iş güvenliğinin sağlanması için. Araç işlemez, sen çalışmıyorsun, uçak kalkmıyor, su akmıyor. Ama ne yaptı? DGM'lerine karşı hiç bir şey yapmadı. Türk-İş devlete bağlı."

"Aslında DİSK de devlete bağlı"

"Aslında Türkiye'de sendikacılır gerçek sendikacı olsa hepsinin bir noktada birleşmesi gerekir. Bunlar işçinin hakkını savunan değil, işçinin sırtından geçinen kişiler. Ben bunu söylerim her zaman. Ben bu sandalyeye oturtulmuşum işçi tarafından. Layık değilsem ama kalkıp gitmiyorsam bende insanlık kalmamış demektir."

Sizce bunu yapan kimler?

"Bugün DİSK yöneticileri Ruscu, Türk-iş yöneticileri Amerikancı. Hepsi işçinin hakkını almak istese neden almasınlar?"

"Sen istesen sendika senin istediğin işi yapar. 15 - 16 Haziranda Türk-İş'li, DİSK'li işçiler birlikte mücadele ettiler. O zaman güzeldi. Aynı devam etseydi, bugün işçilerin birliği olurdu. Ama şimdi birbirimize düşman olarak gösteriyorlar."

Soru: Geçen 1 Mayıs'ta bazı DİSK yöneticileri 'Kahrolsun Türk-İş diye bağırtmaya kalktılar işçileri. Siz buna ne diyorsunuz?

"O çok yanlış. İşçinin birliğini sağlamak lazım. Bu birlik sağlanınca Türkiye'de olmayacak şey yoktur. Hükümet de devrilir, işçi ne isterse o olur."

"Ben demin DİSK'de boşluk var, bu doldurulmalı dedim. Misal, DGM için direnişte sen kaç gün direndin Gıslaved olarak? Diren dediklerinde direndin değil mi?"

"Ondan önce Demirdöküm direnince niye direnmedik? Çünkü başındaki sana diren demedi. Herkesin aynı anda direnişe geçmesi için söz birliği etmek lazımdı. Demirdöküm bir hafta direndi, biz bir gün direndik."

"Ama direndik. Dur dedikleri zaman da durduk."

"Durduk ama, anlamsız durduk, ben onu demek istiyorum. Demirdöküm durmuştu. Biz haldır haldır çalıştık burda. Niye çalıştık? Ben o gün söylemiştim, hatırlarsanız arkadaşlar. Lastik-İş pasiftir. Lastik-İş, 1970'lerin Lastik-İş'i yok bugün. Lastik-İş Lastik-İş'liğini yitirmiştir. Mücadele ruhunu yitirmiştir.

"Evet yitirmiştir. Ben bu fabrika
ilk girdiğim günleri hatırlıyorum. Ba
başka bir hava vardı burada. Her ne
dar kanunsuz grev yapsak da gene sa
lamdık."

"Şu Gıslaved'de sendikacılık yapac
yetkili nice arkadaşımız var. Niye s
muyorlar?"

"Onları bu sefer yıkarız. Karams
olmayalım. Ben 10 senelik işçiyim. F
bir kongreye gitmedim. Bu kongreye
tim, yanlışlarımızı gördüm. Hep birc
gördük hem. Bir dahaki kongreye da
hazırlıklı gideceğiz. Oraya layık ol
getirmek için daha azimle çalışacağı
Celal Küçük gibi 'Ne bağırıyorsun la
diyerek işçileri tehdit edenleri seçm
yeceğiz. Biz sendikamızın başına ora
gerçekten layık olanı getirmeye kara
lıyız."

Yıldız Kazan işçileri:

Maden-İş yönet atılan işçilere arka

İstanbul Alibeyköy'deki Yıldız Kazan Fabrikasında çalışan 30 işçi altı aydan fazla bir süredir grevlerini sürdürmektedirler. İşçiler dileklerini, 1 Mayıs İşçi Bayramı ve Maden-İş yöneticileri hakkındaki düşüncelerini şöyle anlattılar:

"Biz 30 işçi olarak grevdeyiz. Patron bizi DGM direnişinden sonra atalı 7,5 ay oluyor. Altı aydır da grevimiz sürüyor... Biz ücretler ve kıdem zammı, yakacak, evlenme parası gibi sosyal haklarda anlaşamadık."

Bir başka işçi greve kadar olan gelişmeleri şöyle anlattı:

"DGM direnişi sırasında 5,5 gün direnmiştik. Patron 12 kişiyi attı. Genel direnişin haricinde 5 gün daha direndik, bu atılanlar için. Bu sefer 5 kişi daha çıkardı. O zaman sendikaya gittik. Maden-İş'e. İçerdekiler kalsın, biz dışardakilerin icabına bakarız dedi. O anda da grev ilanımız asılıydı. Biz bu konuda sendikayı kabahatlı buluyoruz. Biz o anda grevi uygulasaydık direniş yapmaya lüzum kalmazdı. Bize para vermese de biz gene mücadeleye kararlıydık. 17 kişiyi attı patron, sendika hâlâ grev hakkını kullanmıyor. İçerdekilere çalışın, bize, atılanlara da 'icabına bakarız', dedikleri bu. Madem ki bir direniş yaptık, sonunu getirelim dedik. Atılan işçiler olarak grevcilere katıldık."

Soru: Fabrikanızda iş şartları nasıl?

"İşyerimiz dar, işçi az, ama işi büyük. Ağır sanayi. Kışın karında, soğuğunda demirle uğraşıyoruz. Bir gocuk vermiyor. Isınma tertibatı istiyoruz. Kalorifer var diyor. Kalorifer de müdürlükte. Çalıştığımız yerin her tarafı açık. Bizde makina yok. Her şey insan gücüyle. 30 kişi bir demiri kaldırıyoruz sırasında. Galvanizlerden zehirleniyoruz. Ambulans istedik bu sözleşmede. Patron 'ne lüzum var' diyor. Zehirlenen arkadaşlarımızı kendi imkanımızla araba tutup hastaneye götürüyoruz. Patron istediği gibi işçi atıyor. Sezona göre 200 kişi oluyoruz. İş-

çiler atılınca s
kanuna göre at
Soru: 1 Mayıs
"Bütün fabı
ramı bizim içi
rimiz, hatalar
"Maden-İş'
leşme imzalıy
karşı çıktım b
zı fikirlerini b
dönümü toplan
maya kalktılar
ki bir arkadaş
saydı, en büyü
sözleri duyma
biz bunu da du
Soru: Türkiye
gilerini görüyo
"Bir kere k
işçiler yararla
melidir. En ba
zımdır. Türk-
Bu sendikacıla
Bir de biz 1 M
sını istiyoruz,
şında ağalar va
tası, sendikası
si belirsiz. 14
ruz. Bugün DG
tekrar işe alın
bu işçileri kar
meyecek. Sonr
sın CHP deme
ları harekete g
ları istiyoruz.

!. SENDİKA AĞALIĞINA SON !.

Grevdeki ÇBS işçileri:

1 Mayıs dolayısıyla bütün işçileri bizi desteklemeye çağırıyoruz

Alibeyköy'de grevdeki ÇBS Fabrika- işçileriyle görüştük. İşçiler şunları lattılar:

"Biz 325 gündür grevdeyiz. Burada tün işçiler bize destek oluyorlar. Sen- kamız ücretimizi ödüyor. Şimdi mah- menin sonucunu bekliyoruz. Olumsuz rar verirse, hepimiz işsiz kalacağız. esela ben 50 yaşındayım. Bu yaştan nra hangi fabrikada iş bulabilirim.Pat n bizi köle gibi çalıştırmak istiyor.A- ı biz köleliği hiç bir zaman kabul et - yoruz. Etseydik zaten bunca zaman - burada direnmezdik."

Bir başka işçi şöyle anlattı :

"Bize ölmeyecek kadar ücret veri - rlar. 7-8 nüfuslu bir işçi ailesi 1800 a ile geçinir mi? Biz buna karşı grev yapınca da lokavt ilan ediyorlar. Bu lokavt kanununun kaldırılmasını istiyoruz.

"Türk-İş Başkanı Halil Tunç işçiydi. Ama işçilerin tepesine çıkınca onlara karşı oldu. İşçilerin bu ağalardan kur - tulmasını istiyoruz. 1 Mayıs işçi bayramında bizim en büyük isteğimiz lokavt kanununun kaldırılması. İş güvenliğinin sağlanması şart. Yoksa, işte kapıya a - tıyorlar. 15 senedir çalışıyorum bu fabrikada, o zaman 30 kişiydik. Bunca sene ona çalıştık. Bizi sömürdü. Gidin bankadan tazminatlarınızı alın diyor.Biz tazminat değil, iş güvenliği istiyoruz. Bu fabrikada bütün makinaların monta - jını ben yaparım. 2000 lira para veri - yorlar. Bir yerde biz henüz iyi bir şekilde örgütlenememişiz. Çünkü işçilerin partisi yok.

"1 Mayıs dolayısıyla bütün işçilere sesleniyoruz. Bize destek olun. Biz burada davayı kaybedersek öteki patronlar da aynı şeyi bütün işçilere yapacaklar."

Soru: Türkeş ve komandoları hakkında hakkında ne düşünüyorsunuz? Rüşvetçi - ler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bu sorumuza 50 yaşlarındaki bir işçi şöyle cevaplandırdı:

"Bu hükümetteki Türkeş ve komandoları ben diyorum ki cezalandırılsın. Hepsini toparlayıp atacaksın içeri. Bakalım o zaman cinayet işleyecekler mi?

"Rüşvetçileri de. Onlar Türkiye ' yi sağdan soldan sömürüyorlar. Ülkemiz zengin, ne ekersen yeşeriyor. Ama hepsi emperyalistlere yarıyor. Bu rüşvet - çiler halkın itimadını kötüye kullandılar. Halk bunların yakasına yapışacak."

Bir başka işçi Türkiye'nin bağımsızlığı hakkındaki sorumuz üzerine şöyle dedi:

"Türkiye'de neyin ekilip ekilmeyeceğine Türkiye halkı karar vermelidir. Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye istiyoruz diyorum ben. Türkiye tarafsız olmalıdır. Mesela enerjiyi Bulgaristan'a Rusya'ya bağlamak elimizi kolumuzu bağlar. Dediğim gibi Türkiye tarafsız , bloksuz, bağımsız olmalıdır. Doğal zenginliklerimizin nasıl kullanılacağına hal kımız karar vermelidir. Rusya'nın, A - merika'nın, başka emperyalistlerin dediği gibi değil."

Soru: CHP'nin Amerika'yla ve Rusya' - yla kararlılıkla mücadele etmesi için biz halk olarak ne yapmalıyız?

"Bizi aldatmaması lazım. Halkın itimadını kazanmak istiyorsa, açık ve dürüst olmalıdır. Yoksa halk bölünür. Ben şahsen bu konuda açık ve dürüst olduk - larından endişe ediyorum."

...leri
...kmıyor

direniş yapalım dedik. Maden-İş, ışçilere arka çıkmadı. "

...amına nasıl hazırlandınız?

... yürüyeceğiz. 1 Mayıs İşçi Bay - erli bir gündür. Geçen yıl eksikle- . Bu sene daha iyi kutlayacağız. " gördük. Her sene 30 kuruşa söz - birimizin haberi olmuyordu. Ben kötüsün dediler. Biz sendikanın ba ruz. DİSK'in 10'uncu kuruluş yıl - ışçilere 'Yaşasın Rusya' diye bağırt z bundan utanç duyduk. Arkamda- erek dedi ki: ' Bu salona taş yağ - ım başıma gelseydi de, ben bu Demek ki, Türkiye topraklarında ! "

...erin en acil talepleri olarak han-

minatı ve sosyal haklardan bütün . Haftalık çalışma 40 saate indiril ika yöneticilerinin değişmesi la- DİSK olsun ikisi de bizce aynıdır . ...eden işçilerin birliği sağlanamaz. ...amına bütün emekçilerin katılma - ne varıncaya kadar. Köylünün ba - ...nların hiç bir sosyal hakkı, sigor ...ylünün toprağı yok. Çalışma süre ... maddelerin kaldırılmasını istiyo- işinden sonra atılan bütün işçilerin ...ün işçilerin talebidir. Çünkü MESS almıştır. Hiç bir yerde iş verdir- sın DİSK, Yaşasın Türk-İş. Yaşa- maz. Bütün işçileri, bütün fabrika- lazımdır. Biz işte 1 Mayıs'ta bun-

Polatlı Polsan işçileri:

Biz işçi sınıfı ve halkın hakim olduğu bir düzen istiyoruz

Muhabirlerimiz bir seneye yakın bir süredir grevde bulunan Polatlı'daki Pol-San fabrikası işçileriyle konuştular. İşçiler sorularımızı şöyle cevaplandırdılar:

HALKIN SESİ : Grevinizin nedenlerini anlatır mısınız?

"7 Mayıs 1976 günü 26 işçi greve başladık. Grev patronun sendikayı kabul etmemesi ve toplu sözleşmeye oturmaması üzerine başladı. Grevimiz Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikasının 1 1nolu şubesi yönetiminde başladı. Devrimcilerin büyük desteğini gördük. Tam 11 aydır işçi arkadaşlar birlik ve beraberlik içinde mücadele ettik. Patron Cavit Önsoy'u dize getirmek için grevin sonuna kadar kararlılıkla direndik."

HALKIN SESİ : Greviniz çevre halktan destek gördü mü ?

"Polatlı ve civar köylerin halkı grevimizin haklı olduğunu anladı ve bize destek oldu. Ayrıca Ankara'dan An-Son, Atatürk Orman Çiftliği, Yem Sa - nayi, Coca Cola fabrikasından ve daha birçok yerden işçiler gelerek haklı mücadelemizin yanında olduklarını söylediler. Birçok yerden destek mesajları aldık."

HALKIN SESİ : Greviniz nasıl sonuçlandı?

"Patron fabrikayı kapattı. Tazminatlarımızı vermeyi kabul etti. Şimdi sahtekarlık yaparak iflas ettiğini söylüyor ve şahsına özel senet vermekten dem vuruyor. Fakat biz Pol-San işçileri bu tür oyunlara gelmeyecek ve haklarımızı söke söke alacağız."

HALKIN SESİ : MC hükümeti hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bu sorumuza işçi temsilcisi Ali Yağırlı şu cevabı verdi:

"Bugünkü MC iktidarı işçinin, halkın değil, zenginin sömürücünün 'yanındadır. Onlar 11 ay kapımızı çalmadılar."

Diğer bir işçi şöyle dedi :

"Patron ve bugünkü iktidarın adamları bizi, 'milli servete zarar veriyorsunuz, siz artık damgalandınız, sizi kimse işe almaz' diye sindirmeye ça - lışıyorlar. Biz Pol-San işçileri işçi sınıfı ve halkın hakim olduğu bir düzer istiyoruz. Biz Amerika'dan, Rusya'dan korkmuyoruz ki, onların işbirlikçilerinden korkalım."

Muhabirlerimizi daha sonra grevi yürüten Tek Gıda-İş Sendikası 1 No'lu şube sekreteri Ünal Ökten'le görüştüler.

HALKIN SESİ : Türk-İş ve DİSK hakkındaki görüşlerinizi söyler misiniz?

Türk-İş ve DİSK'in tepesindeki koltukçu, sınıf değiştirmiş sendika ağalarının birliği söz konusu olamaz. Birlik esas olarak bu iki konfederasyo - nun tabanındaki işçilerin birliğidir. Bugün söz konusu olan Türk-İş - DİSK rekabeti emperyalistlere ve işbirlikçilerine yarar sağlamaktadır. DİSK içindeki Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri ile, Türk-İş içindeki Amerikan işbirlikçileri bu rekabetin esas sorumlularıdır."

Revizyonist baskıya son! Sendika içi demokrasi !

"Tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesine sıkı sıkıya sarılan sendikamız ..." DİSK'in tepesindeki revizyonist klik birkaç yıldır bu sözleri dillerinden düşürmüyor. Bugün gören, duyan ve düşünen her DİSK'li işçi biliyor ki, Türkler-Ertürk-Meriç kliğinin, tabanın söz ve karar sahibi olmasından bahsetmesi, yalandan başka bir şey değildir. Onlar, yönetimi gasp ettiklerinden beri, DİSK içinde söz hakkı adına, fikir hürriyeti adına, demokrasi adına hiç bir şey bırakmadılar. "Sendikal disiplin", "sendika prensipleri ve çıkarları" gibi bahanelerle yüzbinlerce işçiyi koyun gibi gütmeye kalktılar. İşçilerin ağzını, gözünü bağlayıp onları itaatkar köleler haline getirmeye çalıştılar. Ama bunların hiç birini başaramadılar. Bugün artık revizyonist klik denetim mekanizması çatırdamaktadır. Rusya'nın DİSK içindeki beşinci kolu işçilere hakim olmakta zorluk çekiyor, Her gün bir başka yerden yükselen demokrasi isteklerine "çatlak sesler" deyip geçmek işleri halletmiyor. Onların o "çatlak sesler" dediği devrimci sesler, her gün biraz daha yükseliyor. Tabandan yükselen bu sesler birleşip devrimci bir koro meydana getirdiği zaman, tepedeki üç-beş adamlarıyla işçi sınıfına hükmedebileceklerini sananlar neye uğradıklarını şaşıracaklardır.

Revizyonistler bugün DİSK'deki hakimiyetlerini, büyük ölçüde çevirdikleri dolaplara ve seçim oyunlarına borçludurlar. Bu saltanatı korumanın tek yolu da baskıya devam etmek, kendilerinden farklı düşünen herkesi ezmeye çalışmaktır. Onların bu zayıf tarafı, tabandaki işçilerin mücadele yolunu da gösteriyor: Revizyonist zinciri kırma mücadelesine atılan işçiler, sendika içi demokrasi mücadelesini yükseltmelidir. Bütün demokratik haklarına son zerresine kadar sahip çıkmalı, demokrasinin ihlal edildiği her noktada revizyonist kliği teşhir etmelidirler.

Revizyonist klik sendika içi demokrasiyi nasıl ihlal ediyor?

Sendika temsilcilerini atama yoluyla değil, tabandan seçimle getirmeyi prensip edindiklerini her fırsatta söyleyen DİSK yöneticileri, bu prensibi ancak işlerine geldiği zaman uyguluyorlar. Devrimci temsilciler geçtiği zaman ise, tepeden tayin yolunu kendilerinde bir hak olarak görüyorlar. Son DGM direnişinden sonra, Maden-İş, birçok fabrikaya tepeden tayinle yeni temsilci getirdi. Hemen hemen hiç bir yerde seçim yapmadı. Yine son aylarda, Uzel, Arçelik gibi birçok fabrikada devrimci temsilciler Maden-İş yöneticileri tarafından temsilcilikten atıldılar. Revizyonist klik, devrimci işçilerin temsilciliğini engellerken, tüzüğün gene Yürütme Kuruluna verdiği seçim sonuçlarını bozma, değiştirme veya tamamen kaldırma yetkisini kullanıyor.

Devrimci işçilerin yönetime gelmesini engelleyen bütün gerici tüzük hükümleri değiştirilmelidir. Sendika yöneticilerinin ve işyeri temsilcilerinin seçimi mutlaka tabandan seçimle olmalı, hiç bir şart altında tepeden tayin yapılmamalıdır.

Bugün tabanın ve temsilcilerin sendika yönetimi üzerinde en küçük bir denetimi yoktur. Ünite temsilcileri, lokaller tamamen süs haline getirilmiştir. Sendika yöneticileri, bütün kararları kendi başlarına alıyorlar. Hiç bir konuda işçilere danışılmıyor. DGM direnişi tepeden inme bir kararla bitirildi. Bugün yapılan 1 Mayıs hazırlıklarından, ne işçilerin ne de temsilcilerin çoğunun haberi yoktur. Sözde işçilerin fikrini almak için düzenledikleri büyük salon toplantılarını işçilerin konuşmasına fırsat vermeden önceden tespit edilmiş iki üç kişiyi konuşturarak dağıtıyorlar. Bu toplantıların tek amacı, işçilere halk düşmanı fikirlerinin propagandasını yapmak ve, önceden tespit ettikleri kararlarını kabul ettirmektir.

İşçiler sendikanın aldığı her kararda söz sahibi olmalı, kararların alınışına aktif olarak katılmalıdır. DİSK'li işçiler sürü yerine konulmalıdır.

Toplu sözleşme görüşmeleri tamamen anti-demokratik bir şekilde yürütülmektedir. Sendika tarafından hazırlanan taslaklar son güne kadar işçilere dağıtılmıyor. Sendika, görüşmelere oturmadan birkaç gün önce bir salon taplantısı düzenliyor. Patrona verilecek taslak, ancak bu toplantıdan bir-iki gün önce veya toplantı sırasında işçilere veriliyor. Böylece, taslağı inceleme imkanı olmayan işçiler, hiç bir eleştiri de getiremiyorlar. Sözleşme görüşmeleri tamamen kapalı kapılar ardında cereyan ediyor. İşçilere hiç bir bilgi verilmiyor.

Bazı fabrikalarda ise işçilerin yapılan sözleşmeden haberi bile olmuyor. Sözleşme oldu bittiye getiriliyor. Sözleşme imzalanmasına karşı çıkan işçiye danışılmasını isteyen temsilciler ise tehdit ediliyor. Hatta temsilcilikten atılıyor.

Toplu sözleşme görüşmeleri, tamamen işçilerin denetiminde yürümelidir. İşçilerin rızası olmadan kesinlikle sözleşme imzalanmamalıdır.

İşçilerin, sendikanın kasası üzerinde hiç bir denetimi yoktur. İşçilerin aidatlar ile oluşan sendika bütçesi, Avrupa seyehatlerinde, lüks tesislerin yapımında harcanıyor. Sanayi kuruluşlarına veya ticari işlere yatırılarak işletiliyor. İşçilerin alın teri ile bir avuç sendika ağası gittikçe palazlanıyor. Han, hamam sahibi oluyor. İşçilerin paraları ile İGD, İKD gibi örgütler besleniyor. Sendika bütçesini, sosyal-emperyalizmin reklamı uğruna su gibi harcayan revizyonistler, sıra işçiye grev parası ödemeye gelinci, bin dereden su getiriyorlar. Grev fonunun azlığından, sendikanın mali zorluklarından, dem vuruyorlar. Her fırsatta işçinin ekmek parasına göz dikiyorlar. Dayanışma aidatı, diyor, işsizlik fonu diyor, 1 Mayıs masrafı diyor, devamlı, hem de hiç danışmadan işçilerden para kesiyorlar, Kesilen paraların hesabını soran, veya işçiye danışılmadan kesinti yapılmasına karşı çıkan oldu mu, hemen "hain", "işçi dayanışması düşmanı" ilan ediyorlar. Hatta bazen son olarak Elektrometal'de olduğu gibi işten atmakla cezalandırıyorlar.

İşçilerin alın teri revizyonist sendika ağalarının ellerine terkedilmemelidir. Sendika bütçesi işçilerin denetiminde olmalıdır. Aidatlar gerçekten yararlı işlere harcanmalı, bu paralarla sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun beslenmesine, sendika ağalarının semirmesine izin verilmemelidir. Grev fonu arttırılmalıdır. İşçilerin rızası olmadan ücretlerinden hiç bir kesinti yapılmamalıdır.

Revizyonist klik işçi sınıfı üzerinde kurduğu hakimiyeti devam ettirebilmek için kendisine fabrikalarda dayanaklar bulmak zorundadır. Bu amaçla, işçi sınıfına tepeden bakan kendileri gibi ayrıcalıklı bir işçi tabakası yaratmaya çalışıyorlar. Fabrika temsilcilerini üretimden koparmaya ve yozlaştırmaya gayret ediyorlar. Bu yollarla temsilcileri işçi sınıfına yabancılaştırıyorlar. Bu duruma son verilmelidir. Temsilciler tabandaki işçilerle kaynaşmalı, onların hak ve menfaatlerini savunmalıdırlar.

Revizyonist klik, yönetimi ele geçirdiğinden beri, işçiler üzerinde yoğun bir beyin yıkama faaliyetine girişti. Bu faaliyeti sendika gazeteleri vasıtasıyla, düzenlediği sözde eğitim seminerleriyle, salon toplantılarıyla yürütüyor. Bugün DİSK'in yayın organlarının birçoğu sosyal-emperyalizmin borazanı haline gelmiştir. Gazetelerde Rusya'nın barış-toplumsal ilerleme-yumuşama-silahsızlanma teranelerinden geçilmiyor. Sendika gazeteleri, hiç bir şekilde işçilerin talep ve özlemlerini yansıtmıyor.

Sendika eğitim seminerleri de, revizyonist fikirlerin yayıldığı zararlı bir faaliyet haline gelmiştir. Bu seminerlere katılacak işçiler dikkatle seçiliyor. Seminerde sorduğu sorularla yöneticileri güç durumda bırakabilecek olanlara M. Ertürk'ün deyimiyle "dikbaşlı" olanlara her türlü zorluk çıkarı-

Revizyonistler 1 Mayıs mitinginde "Bağımsız Türkiye" sloganını yasakladılar

DİSK yönetiminin 1 Mayıs mitingiyle ilgili olarak tespit ettiği sloganlar içinde "Bağımsız Türkiye" yer almamaktadır. DİSK yöneticileri işçi sınıfımızın ve halkımızın onyıllardır mitinglerde,, boykotlarda, grevlerde haykırdığı "Bağımsız Türkiye" sloganını bu 1 Mayıs'ta yasaklamışlardır.

Revizyonistler bu sloganı işçi sınıfımıza unutturmak için ellerinden geleni yapıyorlar Çünkü Yeni Çarların korkulu rüyası Bagımsız Türkiye'dir.

İşçi sınıfımız, "Bağımsız Türkiye" sloganının yıllardır Amerikan emperyalistleri tarafından nasıl bastırılmaya çalışıldığını çok iyi bilmektedir. Şimdi vatan satıcılarının bu kervanında en önde revizyonistler yer alıyor. Işçiler her şeyden önce onlardan, dünya proletaryasının şanlı 1 Mayıs Bayramında "Bağımsız Türkiye" sloganının yasaklanmasının hesabını sormalıdır.

1 Mayıs, işçi sınıfının bütün halkın menfaatlerini savunduğu, ezilen ve sömürülen kitlelerle omuz omuza mücadele ettiği gündür. İşçi sınıfı ancak böyle bir tutumla devrimin önderi ve yarınların kurucusu olduğunu gösterebilir Öyleyse, 1 Mayıs'ta işçilerin bayraklarında yazılan sloganlardan biri de, "Yıkılsın Ağalık Topraklar Köylünün!" olmalıdır.

Revizyonistlerin "toprak ve hürriyet" sloganını bastırmalarındaki amaç, işçi sınıfını en doğal müttefiki olan köylü kitlelerinden koparmak ve halkı Rusya karşısında zayıf düşürmektir. Revizyonistler, demokrasi için mücadeleye atılan köylü kitlelerinin Yeni Çarlar'a karşı yurdumuzu kararlılıkla savunacağını biliyorlar. Bunların, emekçi halkın parçalandığı ve baskı altında tutulduğu bir Türkiye'ye getirecekleri "ileri demokrasi", Rusya'ya bağlı sosyal-faşist diktatörlükten başka bir şey değildir.

1 Mayısta meydanları dolduran işçiler halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yıllardır kullandığı devrimci sloganları haykırmalıdır. Bunlar işçi sınıfımızın 15-16 Haziran mücadelelerinde, Demir-döküm, Sungurlar, Gislaved, Gamak, Profilo işgal ve direnişlerinde şehitler vererek tarihe yazdığı haklı özlemleridir. Revizyonistlerin, baskı ve tehditleri halkımızın yüreğindeki bağımsızlık ve demokrasi ateşini asla söndüremeyecektir.

lıyor. Seminerlerde soru soranlar tersleniyor, azarlanıyorlar.

Rus işbirlikçilerinin beyin yıkama faaliyetine son verilmelidir. Sendika yayın organları Rus emperyalizminin borazanı olmaktan kurtarılmalıdır. Yayın organında tabandan gelen bütün eleştiri ve önerilere yer verilmeli, sosyal-faşist sansür kaldırılmalıdır. Sendika eğitim çalışmalarına isteyen bütün işçilerin katılması sağlanmalıdır. Eğitim seminerleri sosyalizm düşmanı fikirlerin yayıldığı zararlı faaliyet olmaktan çıkarılmalı, işçilerin ihtiyacı olan devrimci bir eğitim programı uygulanmalıdır.

Bu kliğin revizyonist yüzünü en açık bir şekilde ortaya çıkaran, onların, proleter devrimci düşünceye karşı duydukları düşmanlıktır. Onlar, en küçük bir eleştiriyle karşılaştıkları, ufak bir kıpırdanış gördükleri an, "Mao"cular diye azgınca saldırmaya başlıyorlar.

Bugün artık, yurtsever, ilerici bir işçi için, revizyonistlerin hakimiyeti altındaki bir sendikada barınmak, Türk-İş'e bağlı bir sendikada barınmaktan çok daha zordur.

DİSK'li işçiler, devrimci kitapları, devrimci dergileri gizlice okuyorlar. Fabrikalarının önünde dağıtılan bildirileri alırken, sendikanın adamlarını kolluyorlar. İlerici kuruluşlara gidip geldiklerini, devrimci kitle hareketlerine katıldıklarını gizlemek zorunda kalıyorlar. Kısacası, patron ve adamlarından gelecek baskıdan değil, sendika yöneticilerinin düşmanlığından çekiniyorlar. İşte sosyalist maskeli revizyonistler DİSK'i bu hale soktular.

Sendika içinde eleştiri özgürlüğü, tartışma özgürlüğü tanınmalıdır. Fikirlere baskı yapılmamalıdır. Devrimci düşüncenin yasaklanmasına son verilmelidir. İşçilerin devrimci faaliyetlerinden ötürü baskıya uğramasına karşı konulmalıdır.

Kemal Türkler ve İGD'nin tehditleri sökmeyecektir

DİSK'in başına çöreklenmiş M. Ertürk kliği ve revizyonist İGD 1 Mayıs bayramımızı, 1 Mayıs yürüyüşümüzü revizyonist tahakkümleri altına almak ve işçi sınıfının devrimci sesini bastırmak için çeşitli tertipler içindedirler.

İGD'li beslemeler ve M. Ertürk 1 Mayıs mitingimizde işçilerin ağzını tıkamak, işçilerle halkın birleşmesini engellemek ve böylece revizyonist tahakkümlerini kurabilmek için sopalarını gösterip duruyorlar.

K. Türkler 17 Nisan'da DİSK temsilciler meclisinde yaptığı konuşmada şöyle diyor:

"Güvenlik ekiplerimiz özellikle Maocu ve goşist unsurların sızma girişimlerine karşı son derece uyanık olurken..." İGD'li beslemeler ise her gün saldırı hazırlıklarını açığa vuran bildiriler yayınlamaktadırlar. Bunlar yüzbinlerce işçinin örgütü olan DİSK'in namına ne hakla fetva veriyorlar?

Revizyonistler işçiye diyorlar ki, yurdunun bağımsızlığını ifade eden sloganları, devrimci ve sendika ağalığına karşı sloganları atıp, benim tespit ettiğim revizyonist sloganları bozguna uğratırsan kafana sopayı yersin.

İşçiye diyorlar ki saflarını halka kapa, halka öncülük yapmaya kalkışma, mitinge halktan insanlar katılmaya çalışırsa izin verme. Çünkü işçiler halkla kaynaşırsa benim hegemonyam kırılır.

İşçiye diyorlar ki, fabrikada çevrene gerdiğim revizyonist zinciri miting meydanında da geriyorum. Çevrende İGD'liler var, ona göre!

İşçiler, bu adamların tahakkümüne boyun eğer mi? Hayır! Bin kere hayır! İşçiler bütün halka şöyle sesleniyor:

"Revizyonistlerin sopası ve işten atma tehdidi vız gelir bize. Biz işçiler bütün halkla birleşmek istiyoruz. Bu yüzden bütün halkın acil meselelerini dile getiren sloganları özellikle bağımsızlığımızı ifade eden sloganları atacağız. Faşistler ağzımızı tıkayamadı, revizyonistler de tıkayamayacak.

"Biz, halkın diğer kesimleriyle birleşeceğiz işçileri halktan tecrit etmek isteyen revizyonistlerin çabası boşunadır. Saflarımız bütün halka açıktır. 1 Mayıs'ta bütün halkı saflarımıza bekliyoruz.

1 Mayıs dünya proletaryasının mücadele günü

KIRALIM REVİZYONİST ZİNCİRİ

Baş tarafı üçüncü sayfada

rika ve Rusya'ya karşı bağımsızlık bayraklarını kaldırmalı, iki milliyetten halkımızı bu bayrağın etrafına toplamalıdır. İşte 1 Mayıs'ın bize çağrısı budur.

Aramızda Mao Zedung'un bulunmadığı ilk 1 Mayıs'ı yaşıyoruz. Ama O, bütün dünya proletaryasına ve ezilen halklarına öyle bir silah bıraktı ki, biz ona minnettarız. Marksizm-Leninizm Mao Zedung yoldaşın yerini doldurmak için binlerce ve onbinlerce işçi ön saflara atılıyor.

Aramızda ırmaklar denizler ve sıra dağlar da olsa bütün dünyada proletaryanın ve halkların verdiği mücadele bizim de mücadelemizdir. Çünkü düşmanlarımız ortaktır. Bütün dünya proletaryasının ve halkların ortak kurtuluş davası bizi sıcak dostluk ve kardeşlik bağlarıyla birbirimize bağlıyor. Bizim Yeni Çarlara göğsümüzü siper etmemiz bütün dünya halklarının devrim davasına karşı da bir görevdir. Çünkü böylece Yeni Çarların dünyayı yangına verme emelleri güçlü bir darbe yemiş olacaktır.

EN BÜYÜK ENGEL : REVİZYONİZM

Kurtuluş yolumuz üzerindeki en tehlikeli düşman revizyonizmdir. Revizyonistler "sosyalizm" kelimesini sahtekarca kullanıyorlar. Ama bütün mücadeleleri sosyalizme karşıdır. Onlar işçi sınıfının ışığını karartmak için bütün güçlerini harcıyorlar. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesinin işçilere ulaşmasını önlemek için herşeyi yapıyorlar. Proleter devrimcilere "Maocu" "bozguncu" diye saldırmalarının sebebi devrimden ve sosyalizmden vebadan korkar gibi korkmalarıdır. Devrimci işçileri işten attırmak için patronlara kara listeler sunmaktadırlar. Revizyonistler proletarya düşüncesi üzerinde 141, 142' den de koyu bir sansür uygulamaya çalışıyorlar. Çünkü Marksizm- Leninizm Mao Zedung düşüncesini rehber edinen işçi sınıfı bütün sömürücü ve zalimler gibi revizyonistleri de yıkacaktır.

Revizyonistler bugüne kadar daima işçi sınıfının ve halkın mücadelesinin karşısına dikilmişlerdir. Revizyonizm işçi sınıfını arkadan hançerleyen eldir. Biz bu eli 15-16 Haziran mücadelemizi "Provokasyon" diye karalarken gördük. Biz bu eli 12 Mart faşist diktatörlüğünü desteklerken gördük. DGM'lere karşı giriştiğimiz Eylül 1976 direnişimizi "Kanunsuz" ilan eden el gene revizyonizmdi. Gene işçi sınıfının birliğini baltalayan el revizyonizmin elidir.

Revizyonistler Koçlardan Sabancılardan beter büyük burjuvalardır. Onlar Sendikaların ve bazı meslek kuruluşlarının tepesine tünemişlerdir. Onlar hiç bir şey üretmeden emekçilerin alınterini çalarak palazlanan bir hazır yiyiciler takımıdır. Sendikamız DİSK'e sızan revizyonistler çocuklarımızın aşına ortak olarak ve haklarımızı parababalarına satarak han hamam sahibi olmuşlardır. Milyonluk arsalar ve apartmanlar almışlardır. Bunların ezilen ve sömürülen işçi sınıfımızla zerre kadar ilgileri yoktur.

Revizyonistlerin sözünü ettikleri "ileri demokratik düzen işçi sınıfının ve halkın ezilmesine dayanan sosyal-faşist bir diktatörlüktür. Bu düzenin ne olduğunu anlamak için şimdiden yaptıklarına bakmak yeter. Revizyonistler işçileri boyunduruk altına almak için gene işçilerin aidatlarıyla İGD'lileri besliyorlar. Fabrikalarda ispiyon şebekeleri örgütlüyorlar. İşçilere her yerde zorbalık uyguluyorlar, ağızlarını açmalarını önlemeye çalışıyorlar. Revizyonistlerin sahte TKP'si işçi sınıfımızın ve halkımızın faşist MC'ye duyduğu nefretten yararlanarak etki sağlamaya çalışıyor. Onların faşist saldırılara karşı çıkmaları da sahtedir. İGD'li beslemelerini bizzat onlar halka saldırtıyorlar. Revizyonistler utanmadan "evlat acısına son" diye bağırıyorlar. Öte yandan İGD'lilere cinayet işletiyorlar. Sadık Canaslan'ı daha üç gün önce vurdular.

Revizyonistler işçi sınıfımıza bağımsızlığın sözünü bile unutturmaya çalışıyorlar. Nitekim DİSK'in 1 Mayıs sloganları arasında bağımsızlık yer almıyor. Onlar Yurdumuzu Rusya'nın sömürgesi yapmak istiyorlar. Rus tanklarına yol göstermeye hazırlanıyorlar. Revizyonistler Türkiye halkının ve işçi sınıfımızın değil Rusya'nın yaşamasını istiyorlar. Bu sebeple DİSK'in 10'uncu kuruluş yıldönümünde adamlarına "yaşasın Rusya" diye bağırttılar. Onların "silah değil kreş"diye bağırmalarında zerre kadar samimiyet yoktur. Revizyonistler, Türkiye'de Rusya'ya batabileçek bir iğne bile bulunmamasını istiyorlar. Ama Rusya'nın silahlanmasına gelince Yeni Çarların dünya halklarına saldırmaya hazırlanan savaş makinasına övgüler düzüyorlar. Revizyonistler yurdumuzu Rusya'nın savaş arabasına bağlamaya çalışıyorlar. Onlar Türkiye'nin can düşmanlarının beşinci kollarıdır.

Sendikamızın gerçek sahibi olmak için revizyonist sendika ağalarını yıkalım!

İşçi sınıfının birliğini sağlamak için revizyonist ihaneti yıkalım!

Efendisi emekçiler olan bağımsız ve özgür bir Türkiye kurmak için revizyonist vatan satıcılığını yıkalım!

Devrim yolunda ilerlemek için REVİZYONİST ZİNCİRİ KIRALIM!

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

İşçi Battal Çaylak

Bu anlaşmaya sessiz ne kadar halkçıyım

ARTVİN

Meydancık köyünden Osman Bahçeci

"Yeni Çarlarla yapılmak istenen anlaşmaya kesinlikle karşıyım."

DİYARBAKIR

Necla Doğan (öğretmen), Nihal Demir (öğretmen)

"MC hükümetinin Rusya ile yapacağı bütün anlaşmaları iki yurtsever öğretmen olarak kabul etmiyor, CHP'nin iki süper devlete güven vererek yatıştırma ile ifade edilen politikasını reddediyoruz."

Aynur Aktaş (işsiz)

"MC hükümetinin Rusya ile yapacağı işbirliği anlaşmalarını bağımsızlığımız açısından doğru bulmuyorum."

BOLU

Düzce'den Bedri Özer (tezgahtar), Sinan Akbaş (öğrenci), Ercan Sökmen (çiftçi), Şadi Uyunç (öğrenci), Ercan Özcan (işçi), Nevzat Erdoğan (işçi), Metin Bektaş (işçi)

"İki süper devlete güven vermekle bağımsızlık kazanılmaz. Onlara karşı başabaş dişediş mücadele vermeliyiz ki, bağımsızlığımızı kazanıp koruyalım. Anlaşmaları protesto ediyoruz."

İZMİR

Bayındır'dan Önder Yamanoğlu (işçi), Vedat Aydiş (karo işçisi), Kenan Bah

Almanya'da "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" toplantısı yapıldı

TOPLANTIDA YAPILAN KONUŞMALARDAN BÖLÜMLER

BELÇİKA MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ SİYASİ BÜRO ÜYESİ DE RİDDER YOLDAŞ:

Bu enternasyonalist toplantınıza katılmaktan dolayı kıvançlı ve mutluyuz. Bu fırsattan yararlanarak sizin aracılığınızla Türkiye'deki gerici kanlı düzenin zorlu koşulları altında mücadele eden proleter devrimcileri, Türkiyeli işçi, köylü ve aydınları, Batı Avrupa'da yaşayan işçilerinizi selamlıyoruz. Sosyalemperyalizmin Türkiye'nin işlerine burnunu sokma çabalarına karşı verdiğiniz mücadeleyi hararetle destekliyor ve sizinle birlikte 'Yeni Hitler Brejnev; Türkiye'den elini çek' diyoruz."

ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ DAİMİ KOMİTESİ ÜYESİ KARL-HEINZ HUTTER YOLDAŞ:

"Ülkenizde Türkiye ile sosyalemperyalizm arasındaki işbirliği anlaşmasına karşı yürüttüğünüz mücadele çok büyük bir önem taşımaktadır. Bu mücadelenizi tamamen destekliyoruz. Mücadelenizi büyük bir enternasyonalist destek olarak görmekteyiz... Türkiye halkının sosyal-emperyalizme ve Türkiye burjuvazisinin uzlaşma ve sırtını dayama siyasetine karşı mücadelede başarı kazanıp kazanamaması, Avrupa'nın tüm halklarının sosyal-emperyalizme karşı mücadelesi için de tayin edicidir."

YUNANİSTAN MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİSİ BATI ALMANYA PARTİ KOMİTESİ ÜYESİ HRİSTOS PASAÇİDİS YOLDAŞ:

"... Türkiye ile Yunanistan arasındaki sorunların çözümü ve Kıbrıs sorununun çözümü, kesinlikle iki süper devletin müdahalelerine ve emellerine karşı mücadeleden geçmektedir... Bizim görevimiz, halklarımız arasındaki dostluğu ve dayanışmayı teşvik etmek ve çelikleştirmektir. Bugün her iki süper devlete karşı mücadeleden başka yol yoktur. Onların mücadelelerinin ve tertiplerinin karşısına, onların hazırladığı savaşın karşısına biz birleşerek cephemizi koyacağız ve onları altedeceğiz."

ZİMBABVE AFRİKA ULUSAL BİRLİĞİ (ZANU) BATI ALMANYA KOMİSYONU ENFORMASYON SORUMLUSU NEVİLLE NDONDO YOLDAŞ:

"...ZANU iki süper devlet, ABD ve Sovyetler Birliği'nin ülkenize üzerinde hegemonya kurma çabalarına karşı mücadelesinde Türkiye halkı ile dayanışma içindedir. Türkiye, Rusya'nın açık denizlere çıkmak için mutlaka geçmek zorunda olduğu boğazlara sahiptir. Aynı zamanda Rusya, güneye ulaşmak için Türkiye semalarından geçmek zorunda

Bu yüzden Zimbabve halkı, 'Ne Amerika, Ne Rusya' diyen Türkiye halkını desteklemektedir."

ALMANYA EMPERYALİZME KARŞI BİRLİK ÖRGÜTÜ BAŞKANI BRUNO ENGEL YOLDAŞ:

"Türkiye halkının mücadelesi, sizin tecrübeleriniz ve öğretileriniz, bizim mücadelemize büyük destektir. Biz ortak bir dava için mücadele ediyoruz ve bunun için Türkiye halkının haklı mücadelesini yürekten destekliyoruz. Süper devletler, Türkiye'yi Boğazlardaki hasta adam olarak görmek istiyorlar. Oysa sizin mücadeleniz göstermektedir ki, hasta olan iki süper devletin kendileri ile bir avuç hain ve teslimiyetçidir. Fakat halk, sıhhatli ve güçlüdür. Gelecek Türkiye halkınındır; gelecek, dünya halklarınındır."

AYDINLIK DERGİSİ ADINA YILDIRIM DAĞYELİ

"Toplantımız, Rus sosyal-emperyalistlerine ve Türkiye ile imzalamak istedikleri 'işbirliği' anlaşmasına yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin, emekçilerin ve öğrencilerin verdiği iyi bir cevaptır. ... Rusya'yla Türkiye'nin imzalayacağı 'işbirliği' anlaşmasının yalnız Türkiye bakımından değil, aynı zamanda dünya proletaryası, savaşa karşı olan halklar ve devletler bakımından da bir önemi vardır. ... Türkiye halkı bayrağına 'Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye' şiarını yazmıştır ve bu bayrağı elinden düşürmemeye kararlıdır."

Aydınlık Dergisi tarafından düzenlenen "Yeni Rus Çarlarıyla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" toplantısı 26 Mart'ta Almanya'nın Stuttgart şehrinde yapıldı.

Toplantıya çeşitli ülkelerin Marksist-Leninist partileri ve anti-emperyalist örgütler davet edilmişlerdi. Belçika Marksist-Leninist Komünist Partisi, Almanya Komünist Partisi, Yunanistan Marksist-Leninist Komünist Partisi, Zimbabve Afrika Ulusal Birliği (ZANU), Almanya Emperyalizme Karşı Birlik Örgütü, İran Öğrenci Konfederasyonu (CİS) ve Gabon Öğrenci Birliği temsilcileri toplantıya katıldılar. Fransa Marksist-Leninist Komünist Partisi Merkez Komitesi Siyasi Bürosu, Norveç Komünist İşçi Partisi (Marksist-Leninist) Merkez Komitesi ve Arjantin Marksist-Leninist Komünist Partisi toplantıya birer mesaj gönderdiler.

Enternasyonalist bir hava içinde geçen toplantıya bine yakın kişi katıldı. Avrupa'nın birçok şehrinden devrimciler ve yurtseverler otobüslerle, arabalarla Stuttgart'a geldiler. Toplantıya katılanlar arasında çok sayıda Alman ve Yunanlı devrimci, bir grup yurtsever İranlı öğrenci ve çeşitli ülkelerden devrimciler bulunmaktaydı.

Toplantı salonu, "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Boğazlar Rus Savaş Gemilerine Kapatılmalıdır", "İki süper Devlet Akdeniz'den Defol, Akdeniz Akdenizlilerindir", "İşgale Nihayet, Kıbrıs'a Hürriyet", "Yunanistan ve Kıbrıs Halklarıyla Dostluk İstiyoruz" gibi pankartlarla donatılmıştı. Ayrıca salonda Aydınlık ve Halkın Sesi flamaları ve Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun büyük boy resimleri göze çarpıyordu. Duvarlarda Almanca ve Yunanca pankartlar asılıydı. Salonun dışında köylü kızların Halkın Sesi'ne bağışladıkları çeyizler sergilenmişti.

Toplantı başlamadan önce Aşık Mecburi devrimci türküleriyle toplantıya katılanları coşturdu. Daha sonra uluslararası proletaryanın ve ezilen halkların büyük önderi ve öğretmeni Mao Zedung'un ve Türkiye ve dünyadaki devrim şehitlerinin anısına saygı duruşu yapıldı. Geçen Aralık ayında yapılan Ödemiş - İzmir Yürüyüşü'nün filmi gösterildi.

Aydınlık adına Yıldırım Dağyeli'nin ve konuk parti ve örgüt temsilcilerinin konuşmaları büyük bir coşkunlukla izlendi.

Toplantının daha sonraki bölümünde Hannover Türkiyeli İşçi ve Gençlik Derneği Folklor ekibi Erzurum ve dolaylarından çeşitli barlar oynadı. Oyuncular sahneye üzerinde "Yeni Rus Çarlarıyla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" yazılı bir flama ve ellerinde sarı iplikle Aydınlık işlenmiş kırmızı mendilleriyle çıktılar. Ve çok alkış topladılar. Daha sonra aynı derneğin tiyatro ekibi Halkın Gücü oyununu oynadı.

Toplantı, hep bir ağızdan ve çeşitli dillerden söylenen Enternasyonal Marşı ile son buldu.

Baha Targün'ün mesajı

Arkadaşımız Baha Targün 1973'te yapılan Ford grevinin önderlerindendi. Alman polisinin bir provokasyonu sonucu tutuklandı. Halen Remscheid hapishanesinde bulunuyor. Arkadaşımızın adresi şöyledir: Baha Targün, Masuren Str. 28 (JVA) 563 Remscheid-Batı Almanya.

Baha Targün'ün Stuttgart toplantısına yolladığı mesajı kısaltarak sunuyoruz.

"Aydınlık Dergisinin 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır' kampanyası bu bakımdan tam yerinde ve zamanında açılmıştır. Bu kampanyayı desteklemek yurtseverlik borcudur. Yeni Çarların ülkemiz üzerindeki hegemonya emellerini önemsemeyen, sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşan görüşler her yerde kesinlikle mahkum edilmelidir. Bugün proleter devrimcilerin önünde duran en önemli görev, iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı birleştirebilmek ve en geniş bir yurtsever, demokratik cepheyi kurmak için mücadele etmektir.

"Halkımızın iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı verdiği mücadelenin yükselmesine paralel olarak gelişen ideolojik mücadele geçtiğimiz yıl içinde çok geniş ufuklara ulaştı. 1977 yılına bu ufukların aydınlığında girdik. Direncimiz, güvencemiz, kararlılığımız, bu ideolojik mücadeleyi kavrama oranında perçinlenmektedir. Proletarya ideolojisinin belirlediği ilkeler etrafında sağlam saflarda birleşecek olan proleter devrimcileri, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi için yükselttiği bayrakları hep bir adım önde ve yılmadan, yorulmadan, bıkmadan taşımaya devam edecekler"

kalan
lerse desin halkı aldatır

çıva (karo işçisi)

"MC hükümetinin Rusya ile yapmakta olduğu işbirliği anlaşmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz. Rusya kendini dost gösterip Türkiye'yi hegemonyası altına almak istiyor."

TUNCELİ

Pertek'in Kazılı köyünden Zeynel Doğan, Ekber Bayer, Hasan Bayer, Rıza Dağ, İbrahim Bayer, İbrahim Doğan

"Biz yoksul, topraksız ve okulsuz köylüler olarak kurtuluşumuzun ancak iki süper devlete karşı mücadeleyle sağlanacağını biliyoruz. Biz bunun gibi anlaşmalara karşı dün olduğu gibi bugün de sonuna kadar mücadelede kararlıyız."

Pülümür Pişi Mahallesinden Gülbey Anuk, Hasan Ali Bulut, Hasan Hüseyin Özen, Hıdır Korkut, Kamer Yıldız:

"Yeni Çarlar en saldırgan en gaddar ve savaşın esas kaynağını teşkil eden emperyalistlerdir. Emperyalistlerle anlaşma değil onlara karşı mücadeleyi savunuyoruz ve yapılan anlaşmaları nefretle protesto ediyoruz."

İSTANBUL

Plevne Lisesi 4 K ve 4 M sınıfı öğrencileri

"Biz bu 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına yurtsever öğrenciler olarak şiddetle karşıyız. Ne yurdumuzun süper devletler tarafından sömürülmesine fırsat vereceğiz, ne de halkımızın köleleştirilmesine!"

Battal Çaylak (işçi)

"Havaya, ekmeğe, suya nasıl muhtaçsak bu anlaşmaya karşı çıkmak da o kadar gerekli. Bu anlaşmaya karşı sessiz kalan partiler olsun, dernekler olsun veya kişiler olsun, ne kadar yurtseverim, ne kadar halkçıyım derse desin hem kendini hem de halkını aldatmış olur."

Gülfidan Arslan, Niymet Yaman, Arzu Arslan, Güler Karakollik, İsmail Karakollik:

"Sosyal-emperyalistlerle dostluğa hayır. Bu anlaşmayla Rusya, çıkaracağı üçüncü dünya savaşında bizi hazırlıksız yakalamak amacındadır."

Zeytinburnu'ndan Ayhan Yüksel(işçi):

"Rusya ile işbirliğine karşıyım. Rusya bizi ezmek, kendi elinde yönetmek istemektedir. Biz kendimizi idare edebiliriz."

Fatih'ten Ahmet Yeşil, Mehmet Peker:

"Yeni Çarlarla MC'nin imzalamak istediği kölelik anlaşmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz. Halkın Sesi'nin doğru devrimci tavrını ve 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır' kampanyasını benimsiyoruz."

YOZGAT

İsmet Özçelik

"Bu yurt milyonlarca halkın yurdudur. Bütün yurtseverler durumu protesto etmeli ve köy köy, şehir şehir, kasaba kasaba dolaşıp iki süper devletin oyunlarını boşa çıkarmalı ve bağımsızlık bayraklarını kaldırmalıdır. Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır"

ANTALYA

Gazipaşa Lisesinden Hüseyin Salman

"MC hükümeti birçok devrimci, ilerici gencin katili olmuştur. İşçiyi, köylüyü sömürmektedir. Şimdi ise, sosyal-emperyalistlerle bir anlaşma imzalamaya hazırlanmaktadır. Boğazlarımızı sosyal-emperyalistlere açmıştır. Bunu şiddetle protesto ediyorum."

MUĞLA

Milas - Kırcağız köyünden 37 yurtsever adına Cihan Köse :

"Rusya Üçüncü Dünya savaşında Türkiye'yi kendilerine çalıştırabilmek için faşist MC ile 'dostluk ve işbirliği' anlaşması adı altında bir anlaşma imzalamak istiyor."

BURSA

Ticaret Lisesi devrimcileri adına Turan Bingöl

"Halkımızın ve dünya halklarının üzerinde hegemonya kurma çabalarını hızlandıran, Yeni Çarlarla anlaşma yapmaya hazırlanan bağımsızlığımızın düşmanı faşist MC hükümetini şiddetle protesto ediyoruz."

Stuttgart toplantısına katılan Marksist-Leninist ve anti emperyalist parti temsilcileri toplantı kürsüsünde bir arada.

TOPLANTIYA YOLLANAN MESAJLARDAN BÖLÜMLER

FRANSA MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ SİYASİ BÜROSU:

"Bu toplantı, Moskova'nın Yeni Çarlarının her türlü şantajına, baskısına ve iç işlerine karışmasına karşı Türkiye halkının mücadelesinin yükseldiği bir döneme raslamaktadır. Bu toplantı, Türkiye halkının bağımsızlığına, özgürlüğüne ve onuruna saygı duyulmasını gerçekleştirme yolundaki sarsılmaz iradesinin ifadesidir.

"Toplantınız aynı zamanda Avrupalı işçileri yabancı işçi kardeşleriyle de birleştiren sınıf dayanışmasının somut bir örneğidir."

NORVEÇ KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) MERKEZ KOMİTESİ:

"Aydınlık Dergisi tarafından düzenlenen bu toplantının amacı, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Türkiye üzerinde devamlı olarak ilerleyen siyasi, iktisadi ve askeri tehdit, baskı ve sömürüsünü mahkum etmek, 'işbirliği' maskesi altında daha fazla etkinlik kazanmak için Türkiye'ye gelen Kosigin'in ziyaretini protesto etmek ve iki süper devlete karşı uluslararası bir cephe oluşturmaktır. Norveç Komünist İşçi Partisi (Marksist-Leninist) Aydınlık Dergisinin bu girişimini ve hedeflerini desteklemektedir."

ARJANTİN MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİSİ:

"Emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı bu mücadele, Türkiye halkının milli bağımsızlığı ve kurtuluşları için mücadele eden diğer bütün halklarla devrimci dayanışma için yürüttüğü mücadelenin bir ifadesidir. ...

"Arjantin halkı, bağımsızlık mücadelesinde ve iki süper devlete karşı mücadelede Türkiye halkının yanındadır ve Türkiyeli Marksist-Leninist kardeşlerinin başında bulunduğu kahramanca mücadeleyi sonuna kadar desteklemeye kararlıdır."

DİĞER MESAJLAR

Toplantıda İRAN ÖĞRENCİ KONFEDERASYONU (CİS) ve GABON GENEL ÖĞRENCİ BİRLİĞİ temsilcileri birer mesaj okudular. CİS mesajında İran halkının ve İranlı yurtseverlerin iki süper devlete karşı mücadele eden Türkiye halkının yanında olduğunu belirtiyordu. Mesajda İran Öğrenci Konfederasyonu'nun bir Üçüncü Dünya ülkesi olan ve İran'ın komşusu bulunan Türkiye ile dayanışmasını geliştirip güçlendirmeye kararlı olduğunu açıklanıyordu.

Gabon Genel Öğrenci Birliği'nin mesajında ise Türkiye halkının iki süper devlete ve özellikle Rus sosyal-emperyalizmine karşı verdiği mücadelenin dünya ve Afrika halkları için önemi belirtilmekteydi.

Toplantıda Halkın Yolu, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu dergilerinin Batı Almanya'daki taraftarlarının ortak olarak kaleme aldıkları bir mesaj okundu. Mesajda iki süper devletin yurdumuz üzerindeki ve dünyadaki hegemonya mücadelesine değinilmekte ve bunun günün birinde bir üçüncü dünya savaşına yol açacağı belirtilmekteydi.

Ayrıca toplantıya Brüksel Türkiyeli Yurtsever İşçiler Derneği, Köln Halk Birliği, Stockholm Türkiyeliler Birliği, Türkiye Birlik Partisi Gençlik Kolları Genel Merkezi ile Belçika'dan AMADA-TPO, Fransa'dan OCF(ML) örgütleri de birer destekleme mesajı gönderdiler.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına bu hafta toplam olarak 1041 imza gelmiştir. Bu imzaların şehirlere göre dağılımı şöyledir:

İstanbul Sadık Canarslan'ın cenaze töreninden 232, Afşin 119, Tunceli Batman köyü 87, Kahramanmaraş 73, Düzce 66, Kars Kağızman 44, Ankara Bahçeüstü mahallesi 40, Tunceli Kırmızıköprü Abdik köyü 39, Antakya Harbiyenin Değirmenyolu köyü 38, Adana Meydan, Dumlupınar ve Karşıyaka mahalleleri 33, B. Almanya 30, Artvin Meydancık köyü 27, Samandağ Sutaşı köyü 27, Ankara 21, Sivas Şarkışlanın Emlak köyü 21, Sivas Şarkışla Ortabucak ortaokulu öğrencileri 19, Burdur Söğüt kasabası 16, Aydın Kaçarlının Çeşme köyü 15, Ankara Havuzlubağ 14, Pülümür Dağbek köylüleri 13, Pazarcık, Türkoğlu ve Navruzlu köyleri 11, Afşin Perolar köyü 10, İstanbul Plevne Lisesi 4 K ve 4 M'den 9, Pertek 6 Posof 5, Diyarbakır ve Bayındır'dan 3'er, Bursa, Yozgat, Gazipaşa ve Fransa'dan 1'er, Çeşitli yerler 16.

İstanbul	6868
Ankara	5657
Kahramanmaraş	4329
İzmir	4041
Tunceli	3408
Adana	3094
Gaziantep	2256
Sivas	1986
Konya	1340
Hatay	1304
Manisa	1273
Erzincan	1178
Malatya	1067
Denizli	762
Almanya	790
Bolu	753
Muğla	667
Mersin	595
Trabzon	463
Diyarbakır	430
Antalya	402
Amasya	393
Aydın	372
Elazığ	311
Zonguldak	311
Bursa	263
Ordu	240
Tokat	224
Kars	218
Balıkesir	214
Isparta	195
Kayseri	183
Eskişehir	181
Fransa	171
Afyon	160
Uşak	159
Giresun	158
Çanakkale	138
İsviçre	135
Samsun	128
Burdur	119
Çeşitli Yerler	574
TOPLAM	47 619

İstanbullu CHP'lilere sesleniyoruz

NECDET UĞUR'U ADAY SEÇMEYİNİZ

Hatırlanacağı gibi dergimiz 83'ün-cü sayısında büyük basının elinde bulunan Lockheed rüşvetçilerinin listesini açıklamıştı. Bu listede CHP milletvekili ve eski İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Uğur'un da adı bulunuyordu. Şimdi Necdet Uğur yeniden milletvekili adayı olarak halkın karşısına çıkmaya hazırlandığına göre muhabirimizin kendisiyle yaptığı görüşme üzerinde durmak istiyoruz.

Biz büyük basının elindeki listeyi öğrenince ismi geçen diğer şahıslar gibi Necdet Uğur'u da aradık. Necdet Uğur önce görüşmek istemedi. Daha sonra elimizde listenin bulunduğunu öğrenince isteğimizi kabul etmek zorunda kaldı. Eski Emniyet Müdürü önce tehdit yoluyla bizi listenin açıklanmasından vazgeçirmeyi denedi. Kendisine iftira edildiğini ve açıkladığımız takdirde kötü olacağını öne sürdü. Bu yöntemin başarısız kaldığını görünce acındırma yolunu tuttu ve yalvarmaya girişti. Çoluk çocuk sahibi olduğunu belirterek, ağlamaklı bir şekilde listeyi yayınlamamamızı istedi. Arkadaşımız halkın menfaatleri neyi gerektiriyorsa öyle yapacağımızı söyledi ve dergimizde liste ile birlikte yayınlanmak üzere bir açıklama vermesini kendisinden rica etti. Necdet Uğur böyle bir açıklamada bulunmaktan da kaçındı.

Bizim listeyi açıklamamız üzerine Necdet Uğur dergimize bir tekzip yolladı ve 100 bin liralık bir tazminat davası açtı. Necdet Uğur tekzibinde, "birgün sislerin dağılacağından", kendisinin de rüşvetçilerden hesap sorulmasını istediğinden söz etmekteydi. Sorulması gereken ilk soru şudur: Necdet Uğur ilk sorduğumuzda tekzibinde yer alan hususları niçin açıklama olarak vermekten kaçındı? Biz ona mikrofonumuzu uzattığımız halde niçin tekzip yolunu tercih etti? Öte yandan görüşmede niçin telaşa kapıldı ve tehditten yalvarmaya kadar bütün yolları deneyerek bizi caydırmaya çalıştı? Şüphesiz bu sis perdesi dağılacak ve sorularımızın cevabı ortaya çıkacaktır.

Biz bir kere daha açıklıyoruz ki yalvarma, tehdit, mahkeme veya ceza hiç bir kuvvet bizi halkın çıkarlarını savunmaktan alıkoyamaz. Bu meselenin peşini bırakmayacağız. Lockheed rüşveti konusundaki mücadele demokrasi mücadelesinin bir parçası haline gelmiştir. Bütün dünyada rüşvetçiler ortaya çıkarılıp yargılanırken sadece Türkiye'de bir avuç rüşvetçinin kılına dokunulamamaktadır. Bir kere daha belirtiyoruz: Rüşvetin sorumluları bu düzenin doruklarındadır. Kendilerini herkesin ağzını bağlayacak kadar güçlü sanmaktadırlar. Rüşvetin gizlenmesinde hakim sınıfların birçok siyaset ve devlet adamı ortaklık etmektedir. Çünkü bu meselenin ucu hepsine dokunmaktadır. Bu meselenin ucu zulmün baş sorumlularına dokunmaktadır.

Aradan geçen bu kadar zaman zarfında Necdet Uğur rüşvetçilerin açığa çıkması için ne yapmıştır? Tekzibinde rüşvetçilerden kendisinin de hesap soracağını söylemesinde samimiyet varsa, niçin bugüne kadar kılını kıpırdatmamıştır? Meclis Komisyonunun açıklamasından sonra gene ortalık sessizliğe boğulmuştur. Mesele unutturulmak istenmektedir. Necdet Uğur perdenin bir ucundan niçin çekmemektedir? Durumu uygun olduğu halde niçin listenin açıklanması için çalışmıyor? Anlaşılan o, rüşvetçilerle mücadele edeceğine rüşvetçileri açığa çıkarmaya çalışanlarla mücadeleyi tercih etmektedir. Rüşvetçilerin yakasından tutacağına Halkın Sesi'nin yakasına yapışmaya çalışmaktadır.

Bütün CHP'li yurttaşları Necdet Uğur'dan bu tutumunun hesabını sormaya, gerçekleri açıklaması için onu zorlamaya çağırıyoruz. Bütün CHP'lileri Necdet Uğur'u ön seçimlerde aday listesine sokmamaya çağırıyoruz.

Ferruh Bozbeyli

"İNSAN GENELKURMAY BAŞKANI OLUNCA MELEK OLMAZ, SUÇ İŞLEYEBİLİR"

DP Genel Başkanı Ferruh Bozbeyli yaptığı bir konuşmada Lockheed rüşvet olayına değinerek, araştırma komisyonunun Demirel, Melen ve Sancar hakkında soruşturma açılması isteğini hatırlatmış ve şöyle demiştir:

"İnsan genelkurmay başkanı olunca melek olmaz, suç işleyebilir. Demirel seçimlere hesabını vermeden gidiyor. Ama onun hesabını millet görecektir."

Bozbeyli konuşmasında Demirel'in hesap vermekten kaçınırken, CHP'nin de kendisine yardımcı olduğunu belirtmiştir.

(Milliyet, 17 Nisan 1977)

CHP İstanbul Gençlik Kolu İGD'yi mahkum ediyor

CHP İstanbul Gençlik Kolu, İGD'nin kendileri hakkındaki iftiralarını cevaplandıran bir mektubu bildiri olarak yayınladı. Bildiride faşistler tarafından katledilen genç yurtsever Ahmet Ağaoğlu'nun cenaze töreni hazırlıkları sırasında ortaya çıkan tartışmalar üzerinde duruluyor. İGD'nin yayın organı "İlerici Yurtsever Gençlik" (İYG) gazetesi 32'inci sayısında bu hazırlıkları bahane ederek CHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanına saldırmaktaydı. Gençlik Kolu'nun bildirisinden bazı bölümler sunuyoruz:

"İGD yönetici takımını ve (İYG) sorumlularını uyarıyoruz: Çizmeyi aşıyorsunuz...

"CHP İstanbul gençlik kolları başkanımız, CHP'nin Sovyetlere karşı teslimiyetçi bir politika gütmediğini ama cenaze töreninde saptanan sloganlar dışında olan anti-sovyetik sloganların da atılmayacağını kesin bir dille belirtmesinden sonra İYÖD ve İGD de bu tavrın doğru olduğunu ve destekledikleri belirterek İYDGD yöneticilerine karşı tavır koymuşlardır."

Bildiri devamla "faşizme geçit yok" sloganını eleştirmekte ve onun yerine "kahrolsun faşizm" sloganını doğru bulduklarını belirtmektedir. Bildiri şöyle diyor: "karşı olduğumuz 'toplumsal (sosyal) ilerleme teorisi veya siyasetinin' sloganı olan 'FAŞİZME GEÇİT YOK' sloganının bizce demokratik so. düşüncemizle bağdaşmayan diğer sloganlardan farkı yoktur."

Bildiri şöyle devam ediyor:

"Kendi siyasetini benimseyen, kendine kuyrukçuluk yapan 'Teslimiyetçi' herkes veya her kuruluş mutlaka İLERİCİ-YURTSEVERDİR.... İYG'nin siyasetini benimsemeyen, kuyrukçuluk yapmayan, İYG ile mücadele eden herkes ise -CHP İstanbul Gençlik Kolları gibi- goşistlerle, maocularla, troçkistlerle işbirliği yapmaktadır(!) 'Kendilerine göre başka şık yoktur'!

"Biz bu tür eleştirilerin her zaman İGD yöneticilerinden ve İYG gazetesinden gelebileceğini bilmekteyiz.... Bu siyasetin temsilcilerinden demokratik solcuları savunmalarını, övmelerini zaten bekleyemeyiz. Bizleri veya bir örgütümüzü övüyorsa, orada mutlaka 'İlerici Yurtsever Gençler'e demokratik soldan taviz verenler var demektir(!)"

Bildiri Gençlik Kolu Başkanını İGD'nin "CHP'li görünen bir kişi" diye suçladığını "goşistlerle sıkı fıkı dostluk kurduğu" şeklinde yalanlar uydurduğunu belirtmekte ve "bu iğrenç iftiraların hesabını mutlaka soracaklarını" söylemektedir. Bildiri şöyle demektedir:

"Yani 'marksist-leninistiz' diyen bu 'ilerici gençler' ve yandaşları gibi DİSK'in 10. kuruluş yıldönümünde veya başka bir toplantıda 'Yaşasın Sovyetler Birliği' diye bağırmak zorundaymışız! "Kimlerin slogani olduğu bilinen "ileri demokratik düzen", "faşizme geçit yok", "toplumsal ilerleme" diye bağırmak zorundaymışız!.."

CHP İstanbul Gençlik Kollarının bildirisi İGD nin yayınları ve siyaseti üzerinde "tüm parti örgütü gibi dikkatle ve önemle durmakta olduklarını" belirterek son bulmaktadır.

CHP'li gençlerin İGD'li beslemelerin övgüsünün değil saldırısının kıymetli olduğunu tespit etmesi son derece yerindedir. Rus beslemeleri tarafından övülmek gerçekten bir yurtsever için utanç vericidir. Bildirinin belirttiği gibi onlar dünyanın en saldırgan emperyalistine 'yaşasın' diye bağırmayı 'sosyalistlik' diye satmaya kalkışmaktadırlar. Ve başkaları için tek ölçüleri efendilerine 'teslimiyet'tir.

Ancak bir nokta üzerinde durmalıyız. Bildirilerinde CHP'li gençler aynı zamanda Rusya'ya karşı slogan atanlarla da birleşmediklerini ispatlamaya çalışmaktadırlar. 'Anti-sovyetik' dedikleri sloganların atılmasına karşı çıktıklarını bir kaç kere vurgulamaktadırlar. CHP'li gençlerin İGD'nin neye hizmet ettiğini görmelerine rağmen onların efendilerine açıkça karşı çıkmaları son derece yanlıştır. Bu tutumla "CHP'nin Sovyetlere karşı teslimiyetçi bir politika gütmediği" sözleri bağdaşmamaktadır. Bugün Rusya ve işbirlikçilerine açıkça karşı çıkmadan, devrimcilik, yurtseverlik mümkün değildir. Teslimiyetçi olmamanın ölçüsü bu açık karşı çıkıştır. Çünkü Rusya yurdumuz üzerindeki etkinliğini adım adım arttırmaktadır. Bu noktada susmak bile onlara büyük bir destektir.

İktidara aday olduğunu söyleyen CHP'nin bugüne kadar bu konuda açık bir tutum almaması, aksine MC iktidarının Rusya ile geliştirdiği ilişkileri övmesi, Rusya'ya ümit vermesi yurdumuzun çıkarlarıyla taban tabana zıttır. CHP'li gençler, 'anti-sovyetik sloganlara karşı çıkmalarının bizzat İGD'liler tarafından desteklendiğini yazmaktadırlar. İGD'nin destek ve övgüsünün yanlış yolda olmanın kanıtı olduğu şeklindeki sözleri kendileri için de uyarıcı olmalıdır.

Revizyonistler ve Rusya tarafından lanetlenmeyi göze almadıkça halka karşı sorumluluklar yerine getirilemez. Rusya'nın ve revizyonistlerin nefreti ne kadar koyu ise halkın sevgisi de o kadar derin olacaktır.

REVİZYONİST PAPAZLARIN TARTIŞMASI

TSİP revizyonistleri İlke adlı dergilerinde TİP revizyonistlerini 'eleştiriyorlar': TİP, 'ilk kongresine "Birinci Büyük Kongre" demiş. Büyük kongre burjuva partilerinin lafı imiş. Sovyetler Birliği revizyonist Partisi ise sadece 'Parti Kongresi' dermiş.

Yürüyüş'ün 106'ncı sayısında- TİP'liler hemen cevabı yapıştırıyorlar. "Bilgiç Cahillere Hatırlatma" başlıklı yazıda şöyle deniyor:

"Sovyetler Birliği Komünist Partisinin kongrelerine s'yezd denir. Birinci, ikinci ve yirmibeşinci s'yezd diye gider. Kuşkusuz Rusça bir kelime. Bunun karşılığını ise Moskova basımlı Russko- Turyetskiy Slovar' (Rusça-Türkçe Sözlük) veriyor. Sözlüğün 894'üncü sayfasındaki s'yezd kelimesinin karşısında 'büyük kongre yazıyor."

Bu revizyonistlerin Türkiye ile ne ilgileri var? Daha çok Rusçu olduklarını ispat etmek için neredeyse isimlerini de değiştirip Nikita, Aleksi ya da Leonid yapacaklar. Bir zamanlar yüksek sosyetede Coni, Jimi gibi Amerikanca isimler kullanılırdı. Şimdi ise işbirlikçilerin yeni modası Rusça'dan ilerliyor. Revizyonist -ler günlük hayatta kullandıkları kelimeleri bile Moskova baskısı Rusça sözlükteki karşılıklarına göre seçiyorlar. Bunlar Rus boyunduruğunun propagandasından başka halkımıza ne söyleyebilirler? Ama halkımızın onlara söyleyecekleri var. Hem de hiç hoşlanmadıkları bir kaynaktan. Türkiye'nin yiğit işçi ve köylülerinin diliyle yazılmış bağımsızlık sözlüğünden.

Revizyonizmi güçlendiren tutumun sorumluluğunu paylaşmıyoruz

Halkın Kurtuluşu ve Halkın birliği gibi bazı gruplar, bugüne kadar çeşitli mücadelelerde revizyonizmin ve faşizmin işine yarayan bir tutum takındılar. Başta revizyonistler olmak üzere bütün burjuvazi, onların sorumsuz eylemlerinden yararlanarak her defasında proleter devrimcileri tecrit etmeye çalıştı.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği grupları, herkesi birden yıkmayı hayal eden, geniş çoğunluğun gözünde haklı bir zemine dayanmaya dikkat etmeyen, dostu düşmanı birbirine karıştıran bir eylem çizgisi uygulamaktadırlar. Onlar bu tutumlarıyla revizyonizmin ve bazen de faşizmin aleti durumuna düşmekte, onların kışkırtma ve tertiplerine zemin yaratmaktadırlar. Bu gruplar çeşitli eylemlerde, geniş çoğunlukla birleşmeyen, hatta geniş çoğunluğu hakim sınıfların ve özellikle revizyonistlerin safına iten bir siyaset izlediler. Böylece, faşistlere ve revizyonistlere, devrimcilere saldırı ve kitle mücadelesini dağıtma imkanı verdiler.

Başta İ. Bilen kliğinin sahte TKP'si olmak üzere revizyonistler, bir yandan bu grupları, kendi saflarına kazanmaya çalıştıklarını açıkça söylüyorlar. Diğer yandan, bu grupların sorumsuz davranışlarını el altından körükleyerek, proleter devrimcileri tecrit etmeye çalışıyorlar. Revizyonistler ve gericiler bunların bütün sorumsuz davranışlarını proleter devrimcilere yüklemekte ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini gözden düşürmek için kullanmaktadırlar. Bunlar izledikleri eylem çizgisiyle anti-komünizm tüccarlarına malzeme sağlamaktadırlar.

Proleter devrimciler, onların revizyonizmi güçlendiren ve kitleleri devrimden uzaklaştıran davranışlarının sorumluluğunu paylaşmıyorlar. Öte yandan proleter devrimciler, emperyalizme, revizyonizme ve feodalizme karşı en geniş çoğunlukla birleşen, haklı bir zemin üzerinde yürütülen aktif bir mücadele çizgisi temelinde bütün devrimcilerle omuz omuza olacaktır.

Türkiye Proletaryasının Büyük Önderi Şefik Hüsnü'ye karşı dört tutum

İ. BİLEN REVİZYONİSTLERİ:

"Burjuvazi, bu son zamanlarda, özellikle Maocuları, kendilerine 'ihtilalci' mihtilalci gibi adlar yakıştıran Perinçekçileri TKP'nin üzerine sürüyor. Bu soysuzlar, TKP'nin savaş geleneklerine, savaş tarihine kirli ellerini uzatıyorlar. Dr. Şefik Hüsnü gibi birisini M. Suphi'lerle yanyana koyuyorlar... Maocular şimdi böylesi bir adamı kendilerine 'başbuğ' tanıyor... Maocular, bunları yaparken bütün hınçlarıyla Sovyetler Birliği'ne saldırıyorlar." (Atılım, sayı 1-13, Ocak 1975)

İBRAHİM KAYPAKKAYA:

"Şafak revizyonistleri TKP' nin M. Belli'ye, H. Kıvılcımlı'ya ve Yakup Demir'e layık revizyonist geçmişinin mirasçılığını da kimseye bırakmıyor. ... TKP Mustafa Suphi yoldaşın ölümünden sonra kesin sağcı ve revizyonist bir çizgi izlemiştir. Partinin önderliğini ele geçiren Şefik Hüsnü, Kemalistlerden sosyalist devrim yapmalarını bekleyecek kadar Marksizm-Leninizmden uzaklaşmıştır." (İ. Kaypakkaya, Bütün Yazılar, s. 332)

HALKIN KURTULUŞU:

"Toplantıda Halkın Kurtuluşu adına konuşan arkadaş, TKP'nin en önemli önderlerinin katledilmesiyle başlayan Şefik Hüsnü dönemi ve bu dönemin tezlerinin sağ oportünist, reformist, burjuva kuyrukçuluğu niteliği üzerinde durdu. ... Arkadaşımız Şefik Hüsnü'nün sosyalizmi Kemalist burjuvaziden beklediğini.. ortaya koyan örnekler verdi. ... Bugünkü Halkın Sesi ve Aydınlık oportünizmin ve Şefik Hüsnü' nün ve 56 yıllık hareketin sağ tezlerinden kaynaklandığını belirtti." (Halkın Kurtuluşu sayı:44)

ORTADOĞU VE SON HAVADİS GAZETELERİ

"Türkiye'de uzun süre komünizm faaliyeti sürdüren ve daha sonra Türkiye Cumhuriyeti hükümeti tarafından sürgüne gönderilen TKP üyesi vatan haini Şefik Hüsnü 14 Nisan Perşembe günü Tepebaşı Gazinosunda düzenlenen bir törenle anılmıştır.

"Stalin'in sadık bir uşağı olan 1928 Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi asil üyeliğine seçilerek 1935 yılına kadar bu görevde kalmıştır." (16 Nisan 1977)

Görünüşte çeşitli cephelerden, fakat aynı hedefe yönelen bu saldırılar Şefik Hüsnü'nün büyüklüğünün en sağlam kanıtıdır. Hakim sınıflar sağlığında olduğu gibi ölümünden sonra da ona ve fikirlerine karşı aralıksız saldırılara girişmektedirler. Çünkü Şefik Hüsnü yaşamakta, proletaryaya ve halkımıza bugün de ışık tutmaktadır. Bu küçük karşılaştırma inkarcıların hangi cephede yer aldığını da parlak bir şekilde ortaya koyuyor.

Leyla Cümbüş ve Kemal Doğan'ın ortak açıklaması

KÜFÜR TEMELİNDE BİRLİK OLAMAZ!

Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu dergilerinin adımızdan söz eden ortak açıklamaları üzerinde durmak istiyoruz. Bu dergiler ortaklaşa açtıkları "Devrimci Yurtsever Basına Özgürlük Kampanyası"na katılmayışımızı eleştiriyorlar. Ortak açıklamada şöyle deniyor: "Biz bu arkadaşların kampanyamıza katılmalarını ve devrimci, yurtsever basına yönelen baskıları bizimle birlikte göğüslemelerini isterdik. Arkadaşlar tekkeci ve halkın güçlerini bölücü bu tavırlarını düzeltmelidirler." (Halkın Kurtuluşu Sayı 50)

Halkın Sesi çıktığından bu yana hakim sınıfların ağır baskı ve saldırılarına uğramıştır. Halkın Sesi yurtsever basına yönelen baskıları daima en geniş çevreleri kucaklayan kampanyalarla göğüslemiş ve bu konuda önemli başarılar elde etmiştir. Son olarak, "Askeri Mahkemeler Basını yargılayamaz, yurtsever basına özgürlük" sloganları ile sürdürdüğü somut mücadele halkın ve demokrat çevrelerin geniş desteğini kazanmıştır. Bu bakımdan söz konusu üç derginin "göğüslemelerini isterdik" cinsinden sözlerinde ciddiyet yoktur. Onlar, akılları sıra bizi baskılara karşı değilmiş gibi göstereceklerini sanmaktadırlar. Bunlar küçük hesaplardır.

Asıl üzerinde durmak istediğimiz konu "tekkecilik ve bölücülük" meselesidir. Halkın Kurtuluşu gazetesi uzun zamandır Halkın Sesi'ne küfretmektedir. Onların bize karşı en hafif sözü "fırsatçı, yalancı, sahtekar, şarlatan, iki yüzlü, hain, alçak, namussuz"dur. Gene onlar Halkın Sesi'ni Brejnev'in ve İ. Bilen revizyonistlerinin ağzıyla "Amerikancı" diye nitelemekte ve ona karşı "kahrolsun" sloganını atmaktadırlar. Biz bu sözlerin halk içinde yeri olmadığını düşünüyoruz. Biz sadece emperyalistlere ve işbirlikçilerine "kahrolsun" diyoruz. Halkın saflarındaki hiç bir gücün kahrolmasını dilemiyoruz. Çünkü bunu istemek emperyalistlere hizmet etmektir. Her gün halkımızı kahretmeye çalışan iki süper devlete hizmet etmektir. Halkın Sesi'nin kahrolmasını bugün en çok işte, Amerikan emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri istemektedirler. Onlar bunu açıkça söylemektedirler. Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu'nun halkımızın düşmanlarıyla aynı safa düştüğünü defalarca göstermiştir.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin laflarının bir ağırlığı olmayabilir. Onların ağızlarından çıkanı kulakları duymuyor. Bu sebeple onlar, "kahrolmasını" istedikleri insanlarla işbirliği yapmayı da düşünebilmektedirler. "Yalancı, hain, namussuz" dediği insanların kapısını çalmak halkımızın tabiatında yoktur. Halkın Sesi her zaman sözünü yerinde kullandı ve sözünün gereğini yaptı. İşte bizim Halkın Kurtuluşu ile yanyana imza atmaktan kaçınmamızın sebebi budur. Halkın Kurtuluşu ya sözlerinin saçmalığını kabul ederek özeleştiri yapmalı, ya da proleter devrimcilerden kendisiyle imza atmak gibi ciddiyetsiz tutumlar beklemekten vazgeçmelidir.

Biz gerçek birlikten yanayız. Bu birlik ise dostluk temelinde olabilir. Biz devrimciler arasında kardeşçe tartışmadan yanayız. En bölücü olan tutum, halkın saflarına düşmanlık yaymak, küfür ve saldırıyı sokmaktır. Halkın Kurtuluşu bütün bunları meslek haline getirmiştir. Diğer dergiler ise onun bu tutumuna omuz vermekte ve böylece düşmanlığı körüklemektedirler. Tekkecilik ve bölücülük, tekkecilerin, bölücülerin kuyruğuna takılarak mahkum edilemez. Eğer üç dergi ortak imza attıkları için halka bir birlik örneği sunduklarını sanıyorlarsa hem kendilerini hem de halkı aldatıyorlar. Bölücülüğün altında kaç imza olursa olsun sonuç değişmez. Tam tersine daha da zararlı bir bölücülük ortaya çıkmış olur.

Biz küfüre ve halkın saflarına düşmanlık sokulmasına karşı sonuna kadar mücadele edeceğiz. Gerçek birliği sağlamanın yolu budur. Küfür değil, yoldaşlık zafer kazanacak. Bölücülük değil, birlik zafer kazanacak. Buna kesinlikle inanıyoruz.

Brejnev tehdit ediyor

20 Nisan tarihli gazeteler Brejnev'in Zaire konusunda tehdit dolu bir demecine yer verdi. Brejnev şöyle diyor: "Bu ülkede olayların olumsuz yönde gelişmesi halinde sorumluluk Zaire'nin içişlerine dışardan müdahale edenlere ait olacaktır". Zaire'ye kim müdahale etmiştir? Artık bütün dünya Zaire'ye saldıran Katanga jandarmalarının ve Kübalı paralı askerlerin kimin hesabına dövüştüğünü biliyor. Öte yandan saldırganlara Rus ve Doğu Alman uzmanların danışmanlık yaptığı söylenmektedir. Brejnev ev sahibini bastıran yavuz bir hırsızdır. Hem müdahale etmekte, hem de utanmadan müdahaleyi kınıyormuş gibi yapmaktadır.

Brejnev'in demecinin gerçek anlamı şudur: Yeni Çarlar Zaire'de kötüye giden durumlarını düzeltmek için yeni saldırılara hazırlanmaktadırlar. Şimdiden başkalarına "sorumluluk" yıkmaya çalışmaktadırlar. Sosyal-emperyalistler Zaire'yi parçalama çabaları karşısında bütün dünyanın seyirci kalmasını istemekte ve bunu bulamayınca küstahca tehditler savurmaktadırlar.

Ancak Yeni Çarlar Afrika ülkelerinin gerçekleri görmesini önleyememektedirler. Nitekim Afrika Birliği Örgütü, 17 Nisan'da, Afrika ülkelerinin Zaire'yi desteklediğini bir kere daha açıklamıştır. Liberya Cumhurbaşkanı William Tolbert, Mobutu'ya yolladığı mesajda, "paralı askerlerin kardeş Zaire Cumhuriyeti'ne karşı Şaba bölgesinde giriştikleri saldırıyı" mahkum etmiştir. Moritanya ve Gana yöneticileri de, Angola'dan gelen paralı askerlerin istilasına uğrayan Zaire ile dayanışma içinde olduklarını ifade etmişlerdir. Fildişi Sahili'nin cumhurbaşkanı Houphouet-Boigny ile Senegal cumhurbaşkanı Senghor, Moskova'yı kendi ülkelerine karşı herhangi bir maceraya girişmemesi konusunda uyarmışlardır. Fas İslamî İşler Bakanı, 22 Martta Kinşasa'da yaptığı bir basın toplantısında, "Zaire'ye karşı girişilen saldırının, geçmişte Portekiz sömürgecilerine hizmet eden ve şimdi de başka sömürgecilere hizmet etmekte olan bir grubun işi olduğunu" söylemiştir. Kenya'da çıkan Sunday Nation gazetesinin 20 Mart tarihli başyazısında şöyle deniyor: "Bazı eski Katanga Jandarmaları, Zaire'nin bakır madenleri bakımından zengin Şaba bölgesini Kübalıların desteğiyle istila etmiş bulunuyor. Küba'nın istiladaki rolü, dünyanın bütün barışsever insanları tarafından kınanmalıdır." Senegal'de çıkan Le Soleil gazetesi ise, "bu askeri harekatın çok uzun zamandır planlandığına" işaret etmektedir.

Öte yandan, şimdiye kadar bir tek Afrika ülkesi bile, Katanga Jandarmalarının harekâtını benimsedi - ğini ve desteklediğini açıklamış değildir.

Bu tutum, Moskova'nın sahtekarlıklarına Üçüncü dünyanın verdiği en güçlü cevabı meydana getirmektedir.

Zaire'de saldırganlar püskürtülüyor

Zaire birlikleri, üç haftalık bir hazırlıktan sonra 14 Nisan tarihinde saldırganları topraklarından atmak için karşı-saldırıya geçtiler. 17 Nisan'da Zaire Ulusal Basın Ajansı, "Zaire kuvvetlerinin Angola'dan gelen saldırganları 20 kilometre geriye püskürttüğünü" belirtti. Zaire askerî kaynakları ise, "Zaire birliklerinin savaşlarda üstünlüğü ele aldıklarını ve düşman kuvvetlerini yavaş yavaş ilk mevzilerini bırakarak çekilmeye zorladıklarını" ifade ettiler. Gazeteler Zaire birliklerinin önemli miktarda savaş malzemesi ele geçirdiğini yazarken, 20 Nisan'da radyo, Mart başından beri Katanga Jandarmalarının elinde bulunan Mutshatsa kentinin Zaire birliklerince kuşatıldığını duyurdu.

ZAİRE'DEKİ OYUNLAR MİLLİ MESELE KONUSUNDA UYARICIDIR

Rus sosyal-emperyalistlerinin paralı askerleri olan Katanga Jandarmalarının Zaire'ye yaptığı saldırı, Üçüncü Dünya ülkelerindeki milli meselelere bakış tarzımız konusunda uyarıcı olmalıdır.

Rus sosyal-emperyalistleri Afrika'daki yayılmaları artırmak, Zaire'de kargaşalık çıkarmak ve bu ülkenin zengin maden kaynaklarına sahip Şaba bölgesini ele geçirmek için Katangalı ayrılıkçılardan yararlanıyorlar. Onlar, Katangalı Jandarmaları Zaire halkının üzerine sözümona "milli bağımsızlık" ve "ayrı devlet" sloganları ile sürüyorlar. Sosyal-emperyalistler milli meseleleri kendi emperyalist amaçları için istismar ediyorlar. Tıpkı 1960'larda aynı Katangalı ayrılıkçıları Kongo'nun emperyalizmden bağımsızlığı için savaşanlara, Lumumba'ya karşı kullanan Amerikan emperyalistleri gibi. Tıpkı daha sonra aynı kuvvetleri Angola halkına karşı kullanan Portekiz sömürgecileri gibi...

Katanga deneyi, halkların milli ve sosyal kurtuluşlarını sağlamanın biricik yolunun emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı sımsıkı birleşerek devrim yapmak olduğunu bir kere daha kanıtlamıştır. Ezilen milletleri birbirine düşürenler, emperyalistlerdir. Amerika, halkları birbirine kırdırtma yolunu, girdiği hemen her ülkede, çeşitli kabileleri milli kurtuluşçulara karşı ayaklandırdığı Hindiçini'de denemiştir. Rus sosyal-emperyalistleri yakın zamanda aynı yöntemi Pakistan'da, Angola'da uygulamaya kalkmışlardır.

Zaire'de oyunlar bir kere daha gösteriyor ki, çeşitli Üçüncü Dünya ülkelerini sömürgeci, alt-emperyalist ve milli kurtuluş savaşının baş hedefi gibi göstermek, ancak gerçek emperyalistleri gözlerden gizlemek isteyenlerin işine yarar. Çağımızda sömürgecilik emperyalizmden ayrı değildir. Milli kurtuluş mücadeleleri iki süper devleti hedef alarak başarıyaulaşabilir. Dünyamızdaki her gelişme, Lenin ve Stalin'in milli mesele konusundaki ölümsüz fikirlerini doğruluyor: Milli mesele emperyalizme karşı mücadele meselesinin bir parçasıdır.

Zimbabve halkının mücadelesi gelişiyor

Zimbabve'de Yurtsever Cephe'nin önderliğindeki ZİPA gerillaları, gayrımeşru beyaz azınlık rejimine ağır darbeler indirmeye devam ediyorlar. Ian Smith yönetiminin resmî makamlarına göre, "hükümet kuvvetleri" Mart ayı içinde 29 ölü verdiler ve arkalarında çok sayıda yaralı bıraktılar. Irkçı yönetimin bir sözcüsü, kayıpların rekor düzeyde olduğunu, durumun ciddiyeti karşısında 38 yaşından aşağı bütün beyaz erkeklerin askere çağrıldığını açıkladı. 38-50 yaşlar arasındaki erkeklerin ise polis yedeklerine kaydedileceği bildiriliyor.

Öte yandan, Amerika'da çıkan Washington Post (Vaşington Postası) gazetesi, Şubat ayı içinde, Sovyetler Birliği'nin ve diğer bazı Doğu Avrupa ülkelerinin Michelle Enterprises Ltd. adındaki bir naylon şirket aracılığıyla Ian Smith yönetimiyle geniş çapta tütün ticaretini sürdürdüklerini ortaya koyan bir araştırma yayınladı. Bilindiği gibi, Şubat başlarında İngiltere, Sovyetler Birliği'nin Ian Smith yönetimine karşı Birleşmiş Milletlerce kararlaştırılan yaptırımları ihlal ettiğini açıkladığında, sosyal-emperyalistler bunu şiddetle yalanlamışlardı.

Güney Kore'li Amerika kuklaları Türkiye'den defolsun

TÜRKİYE KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİNİ TANIMALIDIR

Bir Güney Kore parlamento heyeti, Kore'de Savaşanlar Derneği'nin davetlisi olarak Türkiye'ye geldi. Zimbabve halkının temsilcilerini sınır dışı edenler, FKÖ temsilcisine işkence yaptıranlar, bu Amerikan uşaklarını hemen bağırlarına bastılar. Bol bol 'iki ülke arasındaki bağlar' dan, 'kardeşlik'ten söz edildi. Kardeş olan Türkiye ve Kore halklarıdır. Ama Türkiye halkı ile Amerikan kuklaları arasında hiç bir bağ yoktur. Kore savaşı Türkiye halkı için acı bir anıdır. Türkiye halkı Amerikan emperyalizmi hesabına evlatlarını kardeş Kore halkına karşı kullananlardan nefret ediyor.

Kukla Güney Kore'nin parlamento heyeti Türkiye'de ne arıyor? Gazete haberlerinden, ABD emperyalizminin dünyaya hükmettiği günlerin anısını tazelemeye çabaladıkları anlaşılıyor. Artık efendilerinin borusu eskisi gibi ötmüyor. Dünya halklarının devrimci mücadelesi Amerikan emperyalizminin soluğunu kesti. Efendileri ile birlikte bütün dünyada tecrit olan işbirlikçiler şimdi birbirlerine destek olarak ayakta kalmaya çalışıyorlar. Ama boşuna! Çürümüş sopadan baston olmaz. Türkiye halkı Amerikan emperyalizminin kuklalarından nefret ediyor. Türkiye halkı birleşmiş ve demokratik bir Kore için mücadele eden Kore halkını destekliyor.

Meclis Başkanı CHP'li Kemal Güven'in Güney Koreli Amerikan kuklalarını kabul etmesi esef vericidir. Aynı CHP'nin ZANU temsilcilerinin sınır dışı edilmesi karşısındaki suskunluğu da hatırlardadır.

Türkiye hakim sınıfları da içine düştükleri tecrit batağında, kukla Güney Kore'den mi destek umuyor? Böyle kirli ve çürük bir destek yalnızlığı artırmaktan başka bir işe yaramaz. Kore'deki kuklaların ellerini tutanlardan bütün dünya halkları, emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı mücadele veren bütün ülkeler ellerini çekeceklerdir.

Türkiye'nin ihtiyacı olan destek; emperyalizm ve sosyal emperyalizme karşı mücadele eden Filistin halkı ve bütün Arap halklarının desteğidir. Emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadele veren Zimbabve halkının desteğidir. Üçüncü dünya ülkelerinin desteğidir.

Türkiye Kore'nin desteğini almak istiyorsa, kukla Güney Kore ile ilişkisini kesmeli, Kore halkının gerçek temsilcisi olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyetini tanımalıdır.